

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2018/1115 z dnia 10 sierpnia 2018 r. dotyczące wykonania art. 20 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/735 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym 1
- ★ Rozporządzenie Rady (UE) 2018/1116 z dnia 10 sierpnia 2018 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/735 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym 6
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2018/1117 z dnia 10 sierpnia 2018 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 401/2013 dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Mjanmie/Birmie 9
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/1118 z dnia 7 czerwca 2018 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2446 w odniesieniu do warunków obniżenia wysokości zabezpieczenia generalnego lub zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia 11
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2018/1119 z dnia 31 lipca 2018 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1178/2011 w odniesieniu do zadeklarowanych organizacji szkolenia 13
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1120 z dnia 10 sierpnia 2018 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia (UE) nr 605/2010 w odniesieniu do wykazu państw trzecich lub ich części, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii Europejskiej przesyłek mleka surowego, przetworów mlecznych, siary i produktów na bazie siary ⁽¹⁾ 31
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1121 z dnia 10 sierpnia 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1518 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 33

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1122 z dnia 10 sierpnia 2018 r. zezwalające na wprowadzenie na rynek soli disodowej chinonu pirolochinoliny jako nowej żywności zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2283 oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2470 ⁽¹⁾	36
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1123 z dnia 10 sierpnia 2018 r. zezwalające na wprowadzenie na rynek chlorku 1-metylonikotynamidu jako nowej żywności zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2283 oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2470 ⁽¹⁾	41
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1124 z dnia 10 sierpnia 2018 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1210/2003 dotyczące niektórych szczególnych ograniczeń w stosunkach gospodarczych i finansowych z Irakiem	46

DECYZJE

★ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1125 z dnia 10 sierpnia 2018 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2015/740 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym	48
★ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1126 z dnia 10 sierpnia 2018 r. zmieniająca decyzję 2013/184/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Mjanmie/ Birmie	53

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2018/1115

z dnia 10 sierpnia 2018 r.

dotyczące wykonania art. 20 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/735 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2015/735 z dnia 7 maja 2015 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 748/2014 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 7 maja 2015 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) 2015/735.
- (2) W dniu 13 lipca 2018 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję nr 2428 (2018), która w szczególności dodaje dwie osoby do wykazu osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi. Należy zatem dodać te osoby do załącznika I do rozporządzenia (UE) 2015/735. Ponieważ te dwie osoby zostały już wskazane zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia (UE) 2015/735, należy je teraz usunąć z załącznika II do rozporządzenia (UE) 2015/735, tak aby mogły one zostać umieszczone w wykazie w załączniku I.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki I i II do rozporządzenia (UE) 2015/735,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (UE) 2015/735 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

W załączniku II do rozporządzenia (UE) 2015/735 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 117 z 8.5.2015, s. 13.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 sierpnia 2018 r.

W imieniu Rady

G. BLÜMEL

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Do wykazu zamieszczonego w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2015/735 dodaje się następujące osoby:

„7. Malek REUBEN RIAK RENGU (alias: a) Malek Ruben)

Stopień: generał broni.

Rola: a) zastępca szefa sztabu generalnego ds. logistyki, b) zastępca szefa sztabu obrony i inspektor generalny wojsk.

Data urodzenia: 1 stycznia 1960 r.

Miejsce urodzenia: Yei, Sudan Południowy.

Obywatelstwo: Sudan Południowy.

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 13 lipca 2018 r.

Inne informacje: Jako zastępca szefa sztabu generalnego ds. logistyki Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLA) Riak był jednym z wysokich rangą urzędników rządu Sudanu Południowego, którzy zaplanowali i nadzorowali ofensywę w stanie Unity w 2015 r. skutkującą ogromnymi zniszczeniami i wysiedleniem znacznej liczby ludności.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Malek Ruben Riak został umieszczony w wykazie w dniu 13 lipca 2018 r. na podstawie pkt 6, pkt 7 lit. a) oraz pkt 8 rezolucji nr 2206 (2015), co potwierdzono w rezolucji nr 2418 (2018), za »działania lub strategie, które zagrażają pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności w Sudanie Południowym«, »działania lub strategie, których celem lub skutkiem jest eskalacja lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym« oraz jako przywódca »jednostki, w tym dowolnego ugrupowania rządu Sudanu Południowego lub opozycji, grupy partyzanckiej lub innej, które uczestniczyły lub których członkowie uczestniczyli w jakichkolwiek działaniach opisanych w pkt 6 i 7«, a także na podstawie pkt 14 lit. e) tej rezolucji – za »planowanie lub dokonywanie aktów obejmujących przemoc seksualną i uwarunkowaną płcią w Sudanie Południowym bądź kierowanie takimi działaniami«.

Zgodnie ze sprawozdaniem panelu ekspertów ds. Sudanu Południowego ze stycznia 2016 r. (pismo S/2016/70) Riak był jednym z wysokich rangą funkcjonariuszy służb bezpieczeństwa, którzy zaplanowali ofensywę w stanie Unity przeciwko Opozycyjnemu Ludowemu Ruchowi Wyzwolenia Sudanu (SPLM-IO), rozpoczętą w styczniu 2015 r., a następnie nadzorowali jej prowadzenie w okresie od końca kwietnia 2015 r. Na początku 2015 r. rząd Sudanu Południowego rozpoczął uzbrajanie młodzieżówki Bul Nuer, aby ułatwić jej udział w tej ofensywie. Większość członków tej młodzieżówki miała już dostęp do karabinów automatycznych typu AK, lecz amunicja miała kluczowe znaczenie dla utrzymania jej działalności. Panel ekspertów ds. Sudanu Południowego przedstawił dowody – w tym zeznania ze źródeł wojskowych – na to, że amunicja była dostarczana młodzieżówkom przez sztab SPLA specjalnie do celów ofensywy. Riak był w tym czasie zastępcą szefa sztabu SPLA ds. logistyki. Skutkiem ofensywy były: systematyczne niszczenie wiosek i infrastruktury, przymusowe wysiedlenia lokalnej ludności, masowe zabójstwa i tortury ludności cywilnej, powszechne stosowanie przemocy seksualnej, w tym wobec osób starszych i dzieci, porywanie i werbowanie dzieci jako żołnierzy, a także przesiedlenie znacznej liczby ludności. W następstwie zniszczenia w dużej mierze południowej i środkowej części stanu, opublikowane zostały liczne sprawozdania mediów i organizacji humanitarnych, a także misji ONZ w Sudanie Południowym (UNMISS) ukazujące skalę naruszeń.

8. Paul MALONG AWAN (alias: a) Paul Malong Awan Anei, b) Paul Malong, c) Bol Malong)

Stopień: generał.

Rola: a) były szef sztabu Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLA), b) były gubernator stanu Północny Bahr al-Ghazal.

Data urodzenia: a) 1962 r., b) 4 grudnia 1960 r., c) 12 kwietnia 1960 r.

Miejsce urodzenia: Malualkon, Sudan Południowy.

Obywatelstwo: a) Sudan Południowy, b) Uganda.

Nr paszportu: a) nr S00004370, Sudan Południowy, b) nr D00001369, Sudan Południowy, c) nr 003606, Sudan, d) nr 00606, Sudan, e) nr B002606, Sudan.

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 13 lipca 2018 r.

Inne informacje: Jako szef sztabu generalnego Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLA), Malong spowodował eskalację lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym poprzez naruszanie postanowień porozumienia o zaprzestaniu działań wojennych oraz porozumienia w sprawie rozwiązania konfliktu w Sudanie Południowym (ARCSS) z 2015 r. Według doniesień kierował działaniami, które miały doprowadzić do zamordowania przywódcy opozycji Rieka Machara. Rozkazał, aby oddziały SPLA nie dopuszczały do transportu pomocy humanitarnej. Pod

dowództwem Malonga siły SPLA dopuszczały się ataków na cywili, szkoły i szpitale; zmuszały cywili do opuszczenia miejsca zamieszkania; organizowały wymuszone zaginięcia; arbitralnie zatrzymywały cywili, a także dopuszczały się tortur i gwałtów. Malong zmobilizował bojówki plemienne Mathiang Anyoor Dinka wykorzystujące dzieci-żołnierzy. Pod jego dowództwem SPLA ograniczała dostęp UNMISS, wspólnej komisji monitorującej i oceniającej (JMEC) oraz mechanizmu monitorowania zawieszenia broni i ustaleń przejściowych dotyczących bezpieczeństwa (CTSAMM) do miejsc naruszeń na potrzeby prowadzenia dochodzeń w ich sprawie i ich dokumentowania.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Paul Malong Awan został umieszczony w wykazie w dniu 13 lipca 2018 r. na podstawie pkt 6, pkt 7 lit. a), b), c), d) i f) oraz pkt 8 rezolucji nr 2206 (2015), co potwierdzono w rezolucji 2418 (2018), za: »działania lub strategie, których celem lub skutkiem jest eskalacja lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym, lub utrudnianie pojednania, rozmów pokojowych lub procesu pokojowego, w tym naruszenia porozumienia o zaprzestaniu działań wojennych«; »działania lub strategie zagrażające porozumieniom tymczasowym lub zakłócające proces przemian politycznych w Sudanie Południowym«; »rozmyślane ataki na ludność cywilną, w tym kobiety i dzieci, poprzez dokonywanie aktów przemocy (w tym zabójstw, okaleczeń, tortur, gwałtów lub innych form przemocy seksualnej), uprowadzenia, wymuszone zaginięcia, przymusowe wysiedlenia lub ataki na szkoły, szpitale, miejsca kultu religijnego lub miejsca, w których ludność cywilna szuka schronienia, lub poprzez czyny, które stanowiłyby poważne naruszenie lub pogwałcenie praw człowieka albo pogwałcenie międzynarodowego prawa humanitarnego«; »planowanie lub popełnianie w Sudanie Południowym czynów łamiących mające zastosowanie międzynarodowe prawo praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne, lub czynów, które stanowią naruszenie praw człowieka, bądź kierowanie tymi czynami«; »wykorzystywanie lub werbowanie dzieci przez ugrupowania zbrojne lub siły zbrojne w kontekście konfliktu zbrojnego w Sudanie Południowym«; »utrudnianie działań międzynarodowym misjom pokojowym, dyplomatycznym lub humanitarnym w Sudanie Południowym, w tym mechanizmowi monitorowania i weryfikacji pod auspicjami IGAD, lub utrudnianie świadczenia i dystrybucji pomocy humanitarnej lub dostępu do niej«; oraz jako przywódca »jednostki, w tym dowolnego ugrupowania rządu Sudanu Południowego lub opozycji, grupy partyzanckiej lub innej, które uczestniczyły lub których członkowie uczestniczyli w jakichkolwiek działaniach opisanych w pkt 6 i 7«.

Od dnia 23 kwietnia 2014 r. do maja 2017 r. Malong był szefem sztabu generalnego SPLA. W swej poprzedniej roli, jako szef sztabu generalnego, spowodował eskalację lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym poprzez naruszanie postanowień porozumienia o zaprzestaniu działań wojennych oraz porozumienia w sprawie rozwiązania konfliktu w Sudanie Południowym (ARCSS) z 2015 r. Według doniesień od początku sierpnia 2016 r. Malong kierował działaniami, które miały doprowadzić do zamordowania przywódcy opozycji Rieka Machara. Malong, działając świadomie wbrew zaleceniom prezydenta Salva Kiira, rozkazał w dniu 10 lipca 2016 r. atak z użyciem czołgu, śmigłowca bojowego i piechoty na posiadłość Machara i bazę Opozycyjnej Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLM-IO) »Jebel«. Malong osobiście nadzorował z kwatery głównej SPLA działania służące ujęciu Machara. Od początku sierpnia 2016 r. Malong dążył do natychmiastowego przeprowadzenia przez SPLA ataku na domniemane miejsce pobytu Machara i poinformował dowódców SPLA, że Machar nie może przeżyć ataku. Ponadto według informacji z początku 2016 r. Malong rozkazał oddziałom SPLA nie dopuszczać do transportu pomocy humanitarnej przez rzekę Nil, gdzie dziesiątki tysięcy cywili cierpiało z głodu, twierdząc, że pomoc żywnościowa zamiast do cywili trafi do grup partyzanckich. Na skutek rozkazów Malonga dostawy żywności przez rzekę Nil były zablokowane przez co najmniej dwa tygodnie.

W trakcie swojej kadencji szefa sztabu generalnego SPLA Malong był odpowiedzialny za poważne naruszenia, w tym ataki na ludność cywilną, przymusowe wysiedlenia, wymuszone zaginięcia, arbitralne zatrzymywania, tortury i gwałty, których to czynów dopuszczały się siły SPLA i siły z nią sprzymierzone. Pod dowództwem Malonga SPLA prowadziła ataki na ludność cywilną i celowo mordowała nieuzbrojonych i uciekających cywili. Tylko w okolicach Yei ONZ udokumentowała 114 przypadków mordów dokonanych przez SPLA i siły sprzymierzone na cywilach między lipcem 2016 r. a styczniem 2017 r. SPLA celowo dopuszczała się ataków na szkoły i szpitale. Według doniesień w kwietniu 2017 r. Malong rozkazał SPLA usunąć całą ludność, w tym cywili, z obszaru wokół Wau. Twierdzi się, że Malong nie zniechęcał SPLA do mordowania cywili, a osoby podejrzewane o ukrywanie rebeliantów były uważane za uprawniony cel ataków.

Jak wynika ze sprawozdania z dnia 15 października 2014 r. sporządzonego przez powołaną przez Unię Afrykańską komisję śledczą ds. Sudanu Południowego Malong był odpowiedzialny za masową mobilizację bojówek plemiennych Mathiang Anyoor Dinka, a bojówki te, jak wynika z dowodów zgromadzonych przez mechanizm monitorowania zawieszenia broni i ustaleń przejściowych dotyczących bezpieczeństwa (CTSAMM), wykorzystywały dzieci-żołnierzy.

W czasie gdy Malong dowodził SPLA, siły rządowe systematycznie ograniczały dostęp misji ONZ w Sudanie Południowym (UNMISS), wspólnej komisji monitorującej i oceniającej (JMEC) i CTSAMM, gdy te próbowały prowadzić dochodzenia i dokumentować naruszenia. Na przykład w dniu 5 kwietnia 2017 r. wspólny patrol ONZ i CTSAMM próbował dotrzeć do Pajok, lecz został zawrócony przez żołnierzy SPLA.”.

ZAŁĄCZNIK II

Wymienione poniżej osoby usuwa się z załącznika II do rozporządzenia (UE) 2015/735:

- 1. Paul Malong,
- 3. Malek Reuben Riak.

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2018/1116**z dnia 10 sierpnia 2018 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/735 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215,

uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2015/740 z dnia 7 maja 2015 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym, uchylającą decyzję 2014/449/WPZiB ⁽¹⁾,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (UE) 2015/735 ⁽²⁾ nadaje skuteczność środkom przewidzianym w decyzji Rady (WPZiB) 2015/740.
- (2) W dniu 13 lipca 2018 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych („RB ONZ”) przyjęła rezolucję nr 2428 (2018), w której wyraziła głębokie zaniepokojenie faktem, iż przywódcom Sudanu Południowego nie udało się położyć kresu działaniom wojennym w tym państwie, potępiła ciągłe i rażące naruszanie porozumienia w sprawie rozwiązania konfliktu w Sudanie Południowym z dnia 17 sierpnia 2015 r., porozumienia o zaprzestaniu wrogich działań z dnia 21 grudnia 2017 r. i deklaracji z Chartumu z dnia 27 czerwca 2018 r. oraz wzmocniła środki ograniczające skierowane przeciwko Sudanowi Południowemu nałożone rezolucją RB ONZ nr 2206 (2015).
- (3) RB ONZ wprowadziła między innymi zmiany dotyczące zwolnień z embarga na broń, powiązanej pomocy technicznej i finansowej oraz kryteria wyznaczenia osób i podmiotów objętych zamrożeniem aktywów.
- (4) Decyzją Rady (WPZiB) 2018/1125 ⁽³⁾ zmieniono decyzję (WPZiB) 2015/740, aby nadać skuteczność środkom nałożonym rezolucją RB ONZ nr 2428 (2018).
- (5) Środki te wchodzą w zakres Traktatu, a zatem do ich wdrożenia konieczne jest podjęcie działań regulacyjnych na szczeblu Unii, w szczególności w celu zapewnienia jednolitego stosowania tych środków we wszystkich państwach członkowskich.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2015/735,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) 2015/735 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Zakazuje się:

- 1) udzielania pomocy technicznej, świadczenia usług pośrednictwa lub innych usług związanych z działaniami wojskowymi lub z dostarczaniem, wytwarzaniem, konserwacją i użytkowaniem broni i sprzętu pokrewnego wszelkiego rodzaju, w tym broni i amunicji, pojazdów wojskowych i sprzętu, sprzętu paramilitarnego i części zapasowych do wyżej wymienionego sprzętu, bezpośrednio lub pośrednio, na rzecz jakiegokolwiek osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu w Sudanie Południowym lub do wykorzystania w tym kraju;
- 2) zapewniania finansowania lub udzielania pomocy finansowej związanych z działaniami wojskowymi, w tym w szczególności udzielania dotacji, pożyczek i ubezpieczania kredytów eksportowych, jak również ubezpieczeń i reasekuracji, na potrzeby sprzedaży, dostarczania, przekazywania lub wywozu broni i sprzętu pokrewnego, lub udzielania odnośnej pomocy technicznej, świadczenia usług pośrednictwa lub innych usług bezpośrednio lub pośrednio, na rzecz osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów w Sudanie Południowym lub do wykorzystania w tym kraju;

⁽¹⁾ Dz.U. L 117 z 8.5.2015, s. 52.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/735 z dnia 7 maja 2015 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 748/2014 (Dz.U. L 117 z 8.5.2015, s. 13).

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1125 z dnia 10 sierpnia 2018 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2015/740 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym (zob. s. 48 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- 3) udzielania pomocy technicznej, zapewniania finansowania lub świadczenia pomocy finansowej lub usług pośrednictwa związanych z zapewnianiem uzbrojonego najemnego personelu wojskowego w Sudanie Południowym lub do wykorzystania w tym kraju.”;

2) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Zakazy, o których mowa w art. 2, nie mają zastosowania do zapewniania finansowania i świadczenia pomocy finansowej, udzielania pomocy technicznej oraz świadczenia usług pośrednictwa związanych z:

- a) bronią i sprzętem pokrewnym przeznaczonymi wyłącznie do wsparcia personelu ONZ lub do wykorzystania przez ten personel, w tym przez misję ONZ w Sudanie Południowym i tymczasowe siły bezpieczeństwa ONZ w Abyei (UNISFA);
- b) odzieżą ochronną, w tym kamizelkami kuloodpornymi i hełmami wojskowymi, czasowo wywożonymi do Sudanu Południowego – wyłącznie do osobistego użytku – przez personel ONZ, przedstawicieli środków masowego przekazu, pracowników organizacji humanitarnych i rozwojowych oraz personel pomocniczy.”;

3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 2 właściwe organy mogą zezwolić na zapewnienie finansowania, udzielanie pomocy finansowej, pomocy technicznej oraz świadczenie usług pośrednictwa związane z:

- a) nieśmiercionośnym sprzętem wojskowym, przeznaczonym wyłącznie do celów humanitarnych lub ochronnych, pod warunkiem że państwo członkowskie powiadomiło Komitet Sankcji z wyprzedzeniem zgodnie z wymogami określonymi w pkt 6 rezolucji RB ONZ nr 2428 (2018);
- b) bronią i sprzętem pokrewnym wywożonymi do Sudanu Południowego czasowo przez siły państwa, które podejmuje działania, zgodnie z prawem międzynarodowym, wyłącznie i bezpośrednio w celu ułatwienia ochrony lub ewakuacji swoich obywateli oraz osób, za które ponosi odpowiedzialność konsularną w Sudanie Południowym, pod warunkiem że państwo członkowskie powiadomi Komitet Sankcji zgodnie z wymogami określonymi w pkt 6 rezolucji RB ONZ nr 2428 (2018);
- c) bronią i sprzętem pokrewnym dla lub na rzecz regionalnej grupy zadaniowej Unii Afrykańskiej, przeznaczonymi wyłącznie do prowadzenia operacji regionalnych przeciwko Bożej Armii Oporu, pod warunkiem że państwo członkowskie powiadomiło Komitet Sankcji z wyprzedzeniem zgodnie z wymogami określonymi w pkt 6 rezolucji RB ONZ nr 2428 (2018);
- d) bronią i sprzętem pokrewnym przeznaczonymi wyłącznie na wsparcie wdrażania warunków porozumienia pokojowego, pod warunkiem że państwo członkowskie uzyskało z wyprzedzeniem zatwierdzenie Komitetu Sankcji zgodnie z wymogami określonymi w pkt 6 rezolucji RB ONZ nr 2428 (2018);
- e) inną sprzedażą lub dostawą broni lub sprzętu pokrewnego lub udzieleniem pomocy lub udostępnieniem personelu, pod warunkiem że państwo członkowskie uzyskało z wyprzedzeniem zatwierdzenie Komitetu Sankcji zgodnie z wymogami określonymi w pkt 6 rezolucji RB ONZ nr 2428 (2018).

2. Dane państwo członkowskie powiadamia pozostałe państwa członkowskie i Komisję o każdym zezwoleniu wydanym na podstawie ust. 1.”;

4) art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zamrożone zostają wszystkie środki pieniężne i zasoby gospodarcze należące do lub będące własnością, w posiadaniu lub znajdujące się pod kontrolą osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów wymienionych w załączniku I. W załączniku I wymieniono osoby fizyczne lub prawne, podmioty i organy wskazane przez komitet Rady Bezpieczeństwa ONZ utworzony na mocy pkt 16 rezolucji RB ONZ nr 2206 (2015) (zwany dalej »Komitetem Sankcji«) jako odpowiedzialne, bezpośrednio lub pośrednio, za działania lub politykę zagrażające pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Sudanu Południowego, oraz w takich działaniach uczestniczące lub w nie zaangażowane, zgodnie z pkt 6, 7, 8 i 12 rezolucji RB ONZ nr 2206 (2015) oraz pkt 14 rezolucji RB ONZ nr 2428 (2018).”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 sierpnia 2018 r.

W imieniu Rady

G. BLÜMEL

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2018/1117**z dnia 10 sierpnia 2018 r.****wykonujące rozporządzenie (UE) nr 401/2013 dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Mjanmie/Birmie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 401/2013 dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Mjanmie/Birmie i uchylające rozporządzenie (WE) nr 194/2008 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4i,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 2 maja 2013 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 401/2013.
- (2) W dniu 25 czerwca 2018 r. Rada przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/898 ⁽²⁾, którym dodano siedem osób do wykazu osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów objętych środkami ograniczającymi zamieszczonego w załączniku IV do rozporządzenia (UE) nr 401/2013.
- (3) W odniesieniu do kilku wpisów uzyskano zaktualizowane informacje.
- (4) Należy odpowiednio zmienić załącznik IV do rozporządzenia (UE) nr 401/2013,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku IV do rozporządzenia (UE) nr 401/2013 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie jest wiążące w całości i ma bezpośrednie zastosowanie we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 sierpnia 2018 r.

W imieniu Rady

G. BLÜMEL

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 121 z 3.5.2013, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2018/898 z dnia 25 czerwca 2018 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 401/2013 dotyczącego środków ograniczających skierowanych przeciwko Mjanmie/Birmie (Dz.U. L 160 I z 25.6.2018, s. 1.).

ZAŁĄCZNIK

Wpisy nr 1, 3, 4 i 5 w wykazie osób i podmiotów zamieszczonym w załączniku IV do rozporządzenia (UE) nr 401/2013 otrzymują następujące brzmienie:

	Nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia
„1.	Aung Kyaw Zaw	Data urodzenia: 20 sierpnia 1961 r. Nr paszportu: DM000826 Data wydania: 22 listopada 2011 r. Termin ważności: 21 listopada 2021 r. Wojskowy numer identyfikacyjny: BC 17444	Generał broni Aung Kyaw Zaw był dowódcą biura operacji specjalnych nr 3 sił zbrojnych Mjanmy (Tatmadaw) od sierpnia 2015 r. do końca 2017 r. Biuro operacji specjalnych nr 3 nadzorowało dowództwo zachodnie, zatem generał broni Aung Kyaw Zaw ponosi odpowiedzialność za akty okrucieństwa i poważne pogwałcenia praw człowieka popełnione w tym okresie przez dowództwo zachodnie wobec ludności Rohingja w stanie Arakan. Czyny te obejmują bezprawne zabójstwa, przemoc seksualną i systematyczne palenie domów i budynków należących do ludu Rohingja.	25.6.2018
3.	Than Oo	Data urodzenia: 12 października 1973 r. Wojskowy numer identyfikacyjny: BC 25723	Generał brygady Than Oo jest dowódcą 99. dywizji piechoty lekkiej sił zbrojnych Mjanmy (Tatmadaw). Jest on zatem odpowiedzialny za akty okrucieństwa i poważne pogwałcenia praw człowieka popełnione w drugiej połowie 2017 r. przez 99. dywizję piechoty lekkiej wobec ludności Rohingja w stanie Arakan. Czyny te obejmują bezprawne zabójstwa, przemoc seksualną i systematyczne palenie domów i budynków należących do ludu Rohingja.	25.6.2018
4.	Aung Aung	Wojskowy numer identyfikacyjny: BC 23750	Generał brygady Aung Aung jest dowódcą 33. dywizji piechoty lekkiej sił zbrojnych Mjanmy (Tatmadaw). Jest on zatem odpowiedzialny za akty okrucieństwa i poważne pogwałcenia praw człowieka popełnione w drugiej połowie 2017 r. przez 33. dywizję piechoty lekkiej wobec ludności Rohingja w stanie Arakan. Czyny te obejmują bezprawne zabójstwa, przemoc seksualną i systematyczne palenie domów i budynków należących do ludu Rohingja.	25.6.2018
5.	Khin Maung Soe		Generał brygady Khin Maung Soe jest dowódcą 15. dowództwa operacji wojskowych (czasami nazywanego również 15. dywizją piechoty lekkiej sił zbrojnych Mjanmy (Tatmadaw)), którego część stanowi batalion piechoty nr 564. Jest on zatem odpowiedzialny za akty okrucieństwa i poważne pogwałcenia praw człowieka popełnione w drugiej połowie 2017 r. przez 15. dowództwo operacji wojskowych, w szczególności przez batalion piechoty nr 564, wobec ludności Rohingja w stanie Arakan. Czyny te obejmują bezprawne zabójstwa, przemoc seksualną i systematyczne palenie domów i budynków należących do ludu Rohingja.	25.6.2018”

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2018/1118**z dnia 7 czerwca 2018 r.****zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2446 w odniesieniu do warunków obniżenia wysokości zabezpieczenia generalnego lub zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 99 lit. c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 95 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 ustanawia warunki, które przedsiębiorca musi spełnić, aby uzyskać pozwolenie na korzystanie z zabezpieczenia generalnego w celu zabezpieczenia zapłaty długu celnego i innych opłat. Art. 95 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 ustanawia dalsze kryteria, które przedsiębiorcy muszą spełnić, aby uzyskać pozwolenie na korzystanie z takiego zabezpieczenia generalnego w obniżonej wysokości lub zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia w odniesieniu do długu celnego i innych opłat, które mogą powstać. Jednym z tych kryteriów jest kryterium wypłacalności ⁽²⁾. Kryterium to uznaje się za udowodnione, jeśli wnioskodawca posiada dobrą sytuację finansową, która umożliwia mu wywiązywanie się ze zobowiązań, przy należyтым uwzględnieniu specyfiki danego rodzaju działalności gospodarczej.
- (2) W ramach wniosku o obniżenie wysokości zabezpieczenia generalnego lub zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia organy celne muszą ocenić, czy wnioskodawca jest zdolny do zapłaty kwoty długu celnego i innych opłat, gdyby okazało się to konieczne.
- (3) Art. 84 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 ⁽³⁾ określa warunki, które muszą być spełnione przez podmiot gospodarczy w celu uzyskania pozwolenia na korzystanie z zabezpieczenia generalnego w obniżonej wysokości lub zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia. Oprócz pozostałych warunków określonych na podstawie kryterium wypłacalności, określono w nim wymóg wykazania przez wnioskodawcę, że posiada odpowiednią sytuację finansową, aby wywiązać się ze spoczywających na nim zobowiązań związanych z kwotą długu celnego i innych opłat, które mogą powstać, i które nie są objęte zabezpieczeniem. Jednakże doświadczenia z wdrażania rozporządzenia (UE) nr 952/2013 i rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 pokazują, że warunek ten jest zbyt restrykcyjny, ponieważ jest interpretowany jako ograniczony do posiadania niezbędnej płynności. Sama płynność nie zawsze odzwierciedla zdolność podmiotu gospodarczego do zapłaty kwoty długu celnego i innych opłat nieobjętych zabezpieczeniem. Możliwe byłoby uwzględnianie również innych elementów, takich jak aktywa łatwo zbywalne. Konieczne jest zatem wyeliminowanie płynności jako odrębnego warunku i doprecyzowanie, tak by ocena zdolności przedsiębiorcy do wypełnienia spoczywających na nim zobowiązań do zapłaty długu celnego i innych opłat nieobjętych zabezpieczeniem była uwzględniona w ocenie sytuacji finansowej wnioskodawcy.
- (4) Równocześnie w celu zapewnienia jednolitego stosowania tych przepisów konieczne jest wyjaśnienie, że ocena warunku dotyczącego „odpowiedniej sytuacji finansowej” w odniesieniu do zdolności przedsiębiorcy do zapłaty długu celnego i innych opłat, które mogą powstać, i które nie są objęte zabezpieczeniem, jest właściwa dla oceny wniosków o korzystanie z zabezpieczenia generalnego w obniżonej wysokości lub zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia (uproszczenie). Jest to niezbędne, aby zdefiniować ograniczenia tej oceny w kontekście zabezpieczeń generalnych przy wszystkich poziomach obniżenia wysokości zabezpieczenia.
- (5) W sytuacjach, w których kwota referencyjna ustalona zgodnie z art. 155 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ⁽⁴⁾ byłyby nieproporcjonalna w stosunku do kwot potencjalnego długu celnego, który prawdopodobnie może powstać, konieczne jest przewidzenie dla organów celnych możliwości uwzględnienia wedle ich uznania ryzyka powstania długu celnego w celu podjęcia decyzji o poziomie obniżenia wysokości zabezpieczenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.⁽²⁾ Art. 39 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 952/2013.⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1).⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

- (6) Konieczne jest również wyjaśnienie, że upoważnieni przedsiębiorcy nie powinni podlegać podwójnej procedurze oceny zgodnie z art. 38 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, przy czym organy celne nadal mogą, przed przyznaniem szczególnych uproszczeń, z których pragną skorzystać upoważnieni przedsiębiorcy, sprawdzić zgodność ze szczegółowymi wymogami dotyczącymi danego uproszczenia,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 84 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 1 skreśla się lit. f);
- 2) w ust. 2 skreśla się lit. g);
- 3) w ust. 3 skreśla się lit. l);
- 4) dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Przy sprawdzaniu, czy wnioskodawca posiada odpowiednią sytuację finansową do celów przyznania pozwolenia na korzystanie z zabezpieczenia generalnego w obniżonej wysokości lub zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia, zgodnie z wymogami ust. 1 lit. e), ust. 2 lit. f) i ust. 3 lit. k), organy celne biorą pod uwagę zdolność wnioskodawcy do wywiązania się ze spoczywających na nim zobowiązań związanych z zapłatą jego długu celnego i innych opłat, które mogą powstać, nieobjętych zabezpieczeniem.

W uzasadnionych przypadkach organy celne mogą uwzględniać ryzyko powstania odnośnego długu celnego i innych opłat w odniesieniu do rodzaju i skali działalności wnioskodawcy oraz rodzaj towarów, dla których wymagane jest zabezpieczenie.

3b. Jeśli warunek dotyczący posiadania odpowiedniej sytuacji finansowej został już oceniony w ramach oceny stosowania kryterium, o którym mowa w art. 39 lit. c) kodeksu, organy celne sprawdzają jedynie, czy sytuacja finansowa wnioskodawcy uzasadnia przyznanie mu pozwolenia na korzystanie z zabezpieczenia generalnego w obniżonej wysokości lub zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia.”;

- 5) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeśli wnioskodawca prowadzi działalność krócej niż trzy lata, zgodność z warunkami określonymi w ust. 1 lit. d) i e), w ust. 2 lit. e) i f) i w ust. 3 lit. j) i k) sprawdza się na podstawie dostępnej ewidencji i dostępnych informacji.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 czerwca 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2018/1119**z dnia 31 lipca 2018 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1178/2011 w odniesieniu do zadeklarowanych organizacji szkolenia**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylające dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z wymogami określonymi w załączniku VII (część ORA) do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1178/2011⁽²⁾ organizacje szkolące pilotów muszą ustanowić i utrzymywać system zarządzania obejmujący monitorowanie zgodności i system zarządzania bezpieczeństwem. Ogólna charakterystyka organizacji, jej procesy, procedury i działania muszą być określone w szczegółowej dokumentacji (instrukcjach).
- (2) Załącznik VII (część ORA) stanowi stosowne ramy prawne na potrzeby certyfikacji organizacji prowadzących szkolenia niezbędne do uzyskania licencji pilota zawodowego. Określone w nim wymogi są jednak niepotrzebnie uciążliwe i nieproporcjonalne w odniesieniu do organizacji, które prowadzą jedynie szkolenia niezbędne do uzyskania licencji pilota niezawodowego oraz określonych uprawnień, przywilejów i certyfikatów, biorąc pod uwagę ponoszone koszty, charakter i skalę działalności tych organizacji oraz ryzyko i korzyści w zakresie bezpieczeństwa lotniczego. Jak stwierdzono w Planie działania w zakresie lotnictwa ogólnego⁽³⁾ Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego, na potrzeby tych organizacji powinien zatem zostać opracowany system uproszczony.
- (3) Z tych względów organizacje te powinny zostać objęte zestawem szczególnych wymagań, nie powinny natomiast podlegać wymaganiu wcześniejszego zatwierdzenia przez właściwy organ. Zamiast tego dopuszczalne powinno być deklarowanie przez nie właściwemu organowi, że spełniają one wymagania mające do nich zastosowanie.
- (4) Szczególne wymagania dotyczące takich zadeklarowanych organizacji szkolenia (ang. *declared training organisation*, DTO) powinny obejmować uproszczone procedury bezpieczeństwa, tak aby uwzględnić zarówno niższy poziom ryzyka w środowisku, w jakim działają piloci niezawodowi, a także potrzebę sprawowania przez właściwe organy odpowiedniego nadzoru. W trosce o bezpieczeństwo należy również przewidzieć przepisy dotyczące przedkładania właściwemu organowi programów szkolenia, jak również składania deklaracji, prowadzenia dokumentacji, monitorowania zgodności w drodze corocznego przeglądu wewnętrznego oraz mianowania przedstawicieli DTO odpowiedzialnych za politykę bezpieczeństwa.
- (5) Z tych samych względów przepisy dotyczące sprawowania nadzoru i egzekwowania przepisów przez właściwe organy, określone w załączniku VI (część ARA) do rozporządzenia (UE) nr 1178/2011, powinny zostać zmienione w odniesieniu do DTO, aby zapewnić, by były one proporcjonalne, dostatecznie elastyczne, osadzone w podejściu opartym na analizie ryzyka i spójne ze szczególnymi wymaganiami dotyczącymi DTO.
- (6) Należy także zmienić pewne inne przepisy rozporządzenia (UE) nr 1178/2011 dotyczące organizacji szkolących pilotów, w szczególności w celu ich doprecyzowania, skreślenia przepisów przejściowych, które nie są już istotne, oraz zmiany załącznika I (część FCL) do wspomnianego rozporządzenia, tak aby odnosił się on zarówno do zatwierdzonych organizacji szkolenia, jak i do zadeklarowanych organizacji szkolenia.
- (7) Ponadto należy przewidzieć dodatkowy czas na wdrożenie środków dotyczących szkolenia w zakresie zapobiegania sytuacjom krytycznym i wyprowadzania statku powietrznego z takich sytuacji.
- (8) Zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 216/2008 Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego przedłożyła Komisji projekt przepisów wykonawczych w opinii nr 11/2016.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 65 rozporządzenia (WE) nr 216/2008,

⁽¹⁾ Dz.U. L 79 z 19.3.2008, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1178/2011 z dnia 3 listopada 2011 r. ustanawiające wymagania techniczne i procedury administracyjne odnoszące się do załóg w lotnictwie cywilnym zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 (Dz.U. L 311 z 25.11.2011, s. 1).

⁽³⁾ <http://www.easa.europa.eu/easa-and-you/general-aviation>

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 1178/2011 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 dodaje się definicje w brzmieniu:

- „14) »akceptowalne sposoby spełnienia wymagań (ang. *acceptable means of compliance*, AMC)« oznaczają niewiążące normy przyjęte przez Agencję w celu przedstawienia sposobów spełnienia wymagań określonych w rozporządzeniu (WE) nr 216/2008 i przepisach wykonawczych do niego;
- 15) »alternatywne sposoby spełnienia wymagań (ang. *alternative means of compliance*, AltMoC)« oznaczają sposoby alternatywne do istniejących akceptowalnych sposobów spełnienia wymagań lub sposoby polegające na zastosowaniu nowych środków służących zapewnieniu zgodności z rozporządzeniem (WE) nr 216/2008 i przepisami wykonawczymi do niego, w odniesieniu do których Agencja nie przyjęła żadnych powiązanych akceptowalnych sposobów spełnienia wymagań;
- 16) »zatwierdzona organizacja szkolenia (ang. *approved training organisation*, ATO)« oznacza organizację, która jest uprawniona do prowadzenia szkolenia pilotów na podstawie zatwierdzenia wydanego zgodnie z art. 10a ust. 1 akapit pierwszy;
- 17) »urządzenie do podstawowego szkolenia w lotach według wskazań przyrządów (ang. *basic instrument training device*, BITD)« oznacza naziemne urządzenie szkoleniowe przeznaczone do szkolenia pilotów, będące odwzorowaniem stanowiska ucznia-pilota w danej klasie samolotów, w którym mogą być wykorzystywane ekranowe panele przyrządowe i sprężynowe urządzenia sterowania lotem, oraz stanowiące platformę szkoleniową obejmującą przynajmniej proceduralne aspekty lotu według wskazań przyrządów;
- 18) »specyfikacje certyfikacyjne (ang. *certification specifications*, CS)« oznaczają normy techniczne przyjęte przez Agencję, w których określono środki, z których organizacja może korzystać do celów certyfikacji;
- 19) »instruktor szkolenia praktycznego (ang. *flight instructor*, FI)« oznacza instruktora posiadającego przywileje prowadzenia szkolenia, zgodnie z podczęścią J załącznika I (część FCL), na statkach powietrznych;
- 20) »szkoleniowe urządzenie symulacji lotu (ang. *flight simulation training device*, FSTD)« oznacza urządzenie przeznaczone do szkolenia pilotów, które:
 - a) w przypadku samolotów jest pełnym symulatorem lotu (ang. *full flight simulator*, FFS), urządzeniem do szkolenia lotniczego (ang. *flight training device*, FTD), urządzeniem do szkolenia w zakresie procedur lotu i procedur nawigacji (ang. *flight and navigation procedures trainer*, FNPT) lub urządzeniem do podstawowego szkolenia w lotach według wskazań przyrządów (BITD);
 - b) w przypadku śmigłowców jest pełnym symulatorem lotu (FFS), urządzeniem do szkolenia lotniczego (FTD) lub urządzeniem do szkolenia w zakresie procedur lotu i procedur nawigacji (FNPT);
- 21) »kwalifikacja FSTD« oznacza poziom technicznych możliwości FSTD określony w specyfikacjach certyfikacyjnych dotyczących danego FSTD;
- 22) »główne miejsce prowadzenia działalności« organizacji oznacza siedzibę główną lub siedzibę statutową organizacji, w której wykonywane są główne czynności finansowe i kontrola operacyjna działań, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu;
- 23) »przewodnik do testów kwalifikacyjnych (ang. *qualification test guide*, QTG)« oznacza dokument sporządzony do celów wykazania, że osiągi i właściwości użytkowe FSTD odpowiadają charakterystykom statku powietrznego, klasie samolotu lub typowi śmigłowca, które są symulowane przez to urządzenie w wyznaczonych granicach, a także że wszystkie obowiązujące wymagania zostały spełnione. QTG zawiera zarówno dane statku powietrznego, klasę samolotu lub typ śmigłowca, jak i dane FSTD wykorzystywane w procesie testów dowodowych;
- 24) »zadeklarowana organizacja szkolenia (ang. *declared training organisation*, DTO)« oznacza organizację, która jest uprawniona do prowadzenia szkolenia pilotów na podstawie deklaracji złożonej zgodnie z art. 10a ust. 1 akapit drugi;
- 25) »program szkolenia DTO« oznacza dokument sporządzony przez daną DTO i przedstawiający szczegółowo prowadzone przez nią kursy szkoleniowe.”;

2) w art. 10a wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 216/2008 organizacje są uprawnione do prowadzenia szkolenia pilotów uczestniczących w eksploatacji statków powietrznych, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 216/2008, wyłącznie w przypadku, gdy organizacje te uzyskały od właściwego organu zatwierdzenie potwierdzające, że spełniają one zasadnicze wymagania określone w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 216/2008 oraz wymagania określone w załączniku VII do niniejszego rozporządzenia.

W drodze odstępstwa od art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 216/2008 oraz od akapitu pierwszego niniejszego ustępu, organizacje są jednak uprawnione do prowadzenia szkoleń, o których mowa w pkt DTO.GEN.110 załącznika VIII do niniejszego rozporządzenia, bez konieczności uzyskania takiego zatwierdzenia, jeżeli przedłożyły właściwemu organowi deklarację zgodnie z wymaganiami określonymi w punkcie DTO.GEN.115 wspomnianego załącznika oraz, w przypadku gdy jest to wymagane na podstawie pkt DTO.GEN.230 lit. c) tegoż załącznika, właściwy organ zatwierdził program szkolenia.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do dnia 8 kwietnia 2019 r. organizacjom szkolącym zgodnym z JAR zezwala się na prowadzenie szkoleń w zakresie zgodnej z częścią FCL licencji pilota turystycznego (PPL), związanych z nią uprawnień objętych rejestracją oraz w zakresie licencji pilota lekkich statków powietrznych (LAPL) bez konieczności spełniania wymagań określonych w załącznikach VII i VIII, pod warunkiem że organizacje te zostały zarejestrowane przed dniem 8 kwietnia 2015 r.”;

3) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 państwa członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu do dnia 8 kwietnia 2020 r.:

- 1) przepisów załącznika I dotyczących licencji pilotów szybowców i balonów;
- 2) przepisów załączników VII i VIII w odniesieniu do organizacji szkolących prowadzących szkolenie wyłącznie w zakresie licencji krajowej, która kwalifikuje się zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1178/2011 do konwersji na zgodną z częścią FCL licencją pilota lekkich statków powietrznych (LAPL) na szybowce lub balony, zgodną z częścią FCL licencją pilota szybowcowego (SPL) lub zgodną z częścią FCL licencją pilota balonowego (BPL);
- 3) przepisów załącznika I podczęść B.”;

b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. W drodze odstępstwa od ust. 1 przepisy załącznika I (część FCL) pkt FCL.315.A, pkt FCL.410.A lit. a) zdanie drugie oraz pkt FCL.725.A lit. c) stosuje się od dnia 8 kwietnia 2019 r.”;

- 4) w załączniku I wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;
- 5) w załączniku VI wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia;
- 6) w załączniku VII wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem III do niniejszego rozporządzenia;
- 7) dodaje się załącznik VIII w brzmieniu określonym w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 lipca 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1178/2011 (część FCL) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w pkt FCL.010 skreśla się definicję terminu „urządzenie do podstawowego szkolenia w lotach według wskazań przyrządów”;
- 2) w pkt FCL.025 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w lit. a) pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:
 - „2) Osoby wnioskujące przystępują do egzaminu z wiedzy teoretycznej tylko po uzyskaniu zaświadczenia zadeklarowanej organizacji szkolenia (DTO) lub zatwierdzonej organizacji szkolenia (ATO) odpowiedzialnej za ich szkolenie, wydawanego po zadowalającym ukończeniu przez nie odpowiednich elementów kursu szkoleniowego z zakresu wiedzy teoretycznej.
 - 3) Zaświadczenie wydane przez DTO lub ATO zachowuje ważność przez 12 miesięcy. W przypadku gdy osoba wnioskująca nie przystąpi w tym okresie do co najmniej jednego egzaminu teoretycznego, DTO lub ATO ustala w oparciu o potrzeby osoby wnioskującej, czy istnieje potrzeba dodatkowego szkolenia.”;
 - b) w lit. b) wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) w pierwszym akapicie pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) Jeżeli osoba wnioskująca nie zaliczy jednego z testów z wiedzy teoretycznej w czterech podejściach, bądź jeżeli nie zaliczy wszystkich testów w ciągu sześciu sesji lub w okresie, o którym mowa w pkt 2, musi ponownie przystąpić do całego zestawu testów egzaminacyjnych.

Przed ponownym przystąpieniem do egzaminów z wiedzy teoretycznej osoba wnioskująca musi przejść dodatkowe szkolenie w DTO lub ATO. Poziom i zakres potrzebnego szkolenia jest ustalany przez DTO lub ATO w oparciu o potrzeby osoby wnioskującej.”;
 - (ii) skreśla się akapit drugi;
- 3) pkt FCL.115 otrzymuje brzmienie:

„FCL.115 LAPL – szkolenie

 - a) Osoba ubiegająca się o licencję LAPL musi ukończyć szkolenie w DTO lub ATO.
 - b) Szkolenie to musi obejmować szkolenie z wiedzy teoretycznej oraz szkolenie w locie, odpowiednie do przywilejów LAPL, o którą ubiega się dana osoba.
 - c) Szkolenie z wiedzy teoretycznej i szkolenie w locie można ukończyć w DTO lub ATO innej niż ta, w której osoba ubiegająca się rozpoczęła swoje szkolenie.”;
- 4) w pkt FCL.110.A lit. b) i c) otrzymują brzmienie:
 - „b) Szczegółowe wymagania dla kandydatów posiadających LAPL(S) lub SPL z rozszerzeniem na motoszybowce turystyczne. Osoba ubiegająca się o LAPL(A) posiadająca LAPL(S) lub SPL z rozszerzeniem na motoszybowce turystyczne musi mieć wykonane co najmniej 21 godzin czasu lotu na motoszybowcach turystycznych po wpisaniu rozszerzenia na TMG do licencji oraz spełniać wymagania określone w pkt FCL.135.A lit. a) dotyczące samolotów.
 - c) Zaliczanie. Kandydat posiadający wcześniejsze doświadczenie jako pilot dowódca może uzyskać zaliczenie tego doświadczenia na poczet wymagań określonych w lit. a).

Decyzja o zakresie takiego zaliczenia jest podejmowana przez DTO lub ATO, w której pilot ten przechodzi szkolenie, na podstawie wstępnego lotu sprawdzającego, jednakże w żadnym przypadku takie zaliczenie nie może:

 - 1) wynieść więcej niż całkowity czas lotu w charakterze pilota dowódcy;
 - 2) wynieść więcej niż 50 % liczby godzin wymaganej w lit. a);
 - 3) obejmować wymagań określonych w lit. a) pkt 2.”;
- 5) pkt FCL.110.H lit. b) otrzymuje brzmienie:
 - „b) Zaliczanie. Kandydat posiadający wcześniejsze doświadczenie jako pilot dowódca może uzyskać zaliczenie tego doświadczenia na poczet wymagań określonych w lit. a).

Decyzja o zakresie takiego zaliczenia jest podejmowana przez DTO lub ATO, w której pilot ten przechodzi szkolenie, na podstawie wstępnego lotu sprawdzającego, jednakże w żadnym przypadku takie zaliczenie nie może:

 - 1) wynieść więcej niż całkowity czas lotu w charakterze pilota dowódcy;
 - 2) wynieść więcej niż 50 % liczby godzin wymaganej w lit. a);
 - 3) obejmować wymagań określonych w lit. a) pkt 2.”;

6) pkt FCL.110.S lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) Zaliczanie. Kandydat posiadający wcześniejsze doświadczenie jako pilot dowódca może uzyskać zaliczenie tego doświadczenia na poczet wymagań określonych w lit. a).

Decyzja o zakresie takiego zaliczenia jest podejmowana przez DTO lub ATO, w której pilot ten przechodzi szkolenie, na podstawie wstępnego lotu sprawdzającego, jednakże w żadnym przypadku takie zaliczenie nie może:

- 1) wynieść więcej niż całkowity czas lotu w charakterze pilota dowódcy;
- 2) wynieść więcej niż 50 % liczby godzin wymaganej w lit. a);
- 3) obejmować wymagań określonych w lit. a) pkt 2, 3 i 4.”;

7) w pkt FCL.135.S zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Uprawnienia wynikające z LAPL(S) rozszerza się na motoszybowce turystyczne, jeżeli pilot zaliczył w DTO lub ATO co najmniej:”;

8) pkt FCL.110.B lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) Zaliczanie. Kandydat posiadający wcześniejsze doświadczenie jako pilot dowódca balonu może uzyskać zaliczenie tego doświadczenia na poczet wymagań określonych w lit. a).

Decyzja o zakresie takiego zaliczenia jest podejmowana przez DTO lub ATO, w której pilot ten przechodzi szkolenie, na podstawie wstępnego lotu sprawdzającego, jednakże w żadnym przypadku takie zaliczenie nie może:

- 1) przekroczyć całkowitego czasu lotu w charakterze pilota dowódcy balonu;
- 2) wynieść więcej niż 50 % liczby godzin wymaganej w lit. a);
- 3) obejmować wymagań określonych w lit. a) pkt 2 i 3.”;

9) w pkt FCL.135.B zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Uprawnienia wynikające z LAPL(B) są ograniczone do klasy balonów, na której przeprowadzono egzamin praktyczny. Ograniczenie to może zostać zniesione, jeżeli pilot zaliczy na innej klasie balonów, w DTO lub ATO, co najmniej:”;

10) pkt FCL.210 otrzymuje brzmienie:

„FCL.210 Szkolenie

a) Osoba ubiegająca się o BPL, SPL lub PPL musi ukończyć szkolenie w DTO lub ATO.

b) Szkolenie to musi obejmować szkolenie z wiedzy teoretycznej oraz szkolenie w locie, odpowiednie do przywilejów BPL, SPL lub PPL, o którą ubiega się dana osoba.

c) Szkolenie z wiedzy teoretycznej i szkolenie w locie można ukończyć w DTO lub ATO innej niż ta, w której osoba ubiegająca się rozpoczęła swoje szkolenie.”;

11) w pkt FCL.210.A lit. b) i c) otrzymują brzmienie:

„b) Szczegółowe wymagania dla kandydatów posiadających LAPL(A). Osoba ubiegająca się o PPL(A) posiadająca już LAPL(A) musi po uzyskaniu LAPL(A) zaliczyć co najmniej 15 godzin czasu lotu na samolotach, z czego co najmniej 10 godzin musi stanowić szkolenie w locie zaliczone w ramach szkolenia w DTO lub ATO. Szkolenie to musi obejmować co najmniej cztery godziny czasu lotu samodzielnego pod nadzorem, w tym co najmniej dwie godziny czasu lotu samodzielnego w lotach nawigacyjnych, z czego co najmniej jeden lot nawigacyjny na odległość co najmniej 270 km (150 mil morskich), podczas którego należy wykonać lądowania z pełnym zatrzymaniem na dwóch lotniskach innych niż lotnisko odlotu.

c) Szczegółowe wymagania dla kandydatów posiadających LAPL(S) lub SPL z rozszerzeniem na motoszybowce turystyczne. Osoba ubiegająca się o PPL(A) posiadająca już LAPL(S) lub SPL z rozszerzeniem na motoszybowce turystyczne musi zaliczyć:

- 1) co najmniej 24 godziny czasu lotu na motoszybowcu turystycznym po uzyskaniu wpisu rozszerzenia na TMG do licencji; oraz
- 2) co najmniej 15 godzin szkolenia w locie na samolotach w ramach szkolenia w DTO lub ATO, obejmującego przynajmniej wymagania określone w lit. a) pkt 2.”;

12) pkt FCL.210.H lit. b) otrzymuje brzmienie:

- „b) Szczegółowe wymagania dla kandydatów posiadających LAPL(H). Osoba ubiegająca się o PPL(H) posiadająca już LAPL(H) musi ukończyć szkolenie w DTO lub ATO. Szkolenie to musi obejmować co najmniej pięć godzin szkolenia w locie z instruktorem oraz co najmniej jeden samodzielny lot nawigacyjny pod nadzorem na odległość co najmniej 185 km (100 mil morskich), podczas którego należy wykonać lądowania z pełnym zatrzymaniem na dwóch lotniskach innych niż lotnisko odlotu.”;

13) pkt FCL.725 lit. a) otrzymuje brzmienie:

- „a) Szkolenie. Osoba ubiegająca się o wydanie uprawnienia na klasę lub typ statku powietrznego musi ukończyć szkolenie w ATO. Osoba ubiegająca się o wydanie uprawnienia na klasę jednosilnikowych tłokowych statków powietrznych nieposiadających wysokich osiągnięć, uprawnienia na klasę motoszybowców turystycznych lub uprawnienia na typ jednosilnikowych śmigłowców, o którym mowa w załączniku VIII (część DTO) pkt DTO.GEN.110 lit. a) pkt 2 lit. c), może odbyć szkolenie w DTO. Szkolenie w zakresie uprawnienia na typ musi obejmować obowiązkowe elementy szkolenia dotyczące odpowiedniego typu statku powietrznego, określone w danych dotyczących zgodności operacyjnej ustalonych zgodnie z załącznikiem I (część 21) do rozporządzenia Komisji (UE) nr 748/2012.”;

14) pkt FCL.740 lit. b) otrzymuje brzmienie:

- „b) Wznowienie ważności. W przypadku wygaśnięcia uprawnienia na klasę lub typ statku powietrznego kandydat podejmuje następujące działania:
- 1) uzyskuje zaliczenie kontroli umiejętności zgodnie z dodatkiem 9 do niniejszego załącznika;
 - 2) przed poddaniem się kontroli umiejętności, o której mowa w pkt 1, podejmuje szkolenie odświeżające w ATO, w przypadku gdy konieczne jest uzyskanie poziomu umiejętności niezbędnego do bezpiecznej eksploatacji odpowiedniej klasy lub typu statku powietrznego. Kandydat może jednak podjąć szkolenie:
 - (i) w DTO lub w ATO, jeżeli uprawnienie, które wygasło, było uprawnieniem na klasę jednosilnikowych tłokowych statków powietrznych nieposiadających wysokich osiągnięć, uprawnieniem na klasę motoszybowców turystycznych lub uprawnieniem na typ jednosilnikowych śmigłowców, o którym mowa w załączniku VIII (część DTO) pkt DTO.GEN.110 lit. a) pkt 2 lit. c);
 - (ii) w DTO bądź w ATO lub z instruktorem, jeżeli uprawnienie wygasło przed nie więcej niż trzema laty i było ono uprawnieniem na klasę jednosilnikowych tłokowych statków powietrznych nieposiadających wysokich osiągnięć lub uprawnieniem na klasę motoszybowców turystycznych.”;

15) w pkt FCL.800 lit. b) pkt 2 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

- „2) musi ukończyć szkolenie w DTO lub ATO, obejmujące”;

16) w pkt FCL.805 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w lit. b) pkt 2 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:
- „2) musi ukończyć szkolenie w DTO lub ATO, obejmujące”;
- b) w lit. c) pkt 2 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:
- „2) musi ukończyć szkolenie w DTO lub ATO, obejmujące”;

17) w pkt FCL.810 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w lit. a) pkt 1 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:
- „1) Aby korzystać z uprawnień wynikających z licencji LAPL, SPL lub PPL na samoloty, motoszybowce turystyczne lub sterowce w warunkach VFR w nocy, kandydat musi mieć ukończone szkolenie w DTO lub ATO. Szkolenie to musi obejmować”;
- b) w lit. b) pkt 2 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:
- „2) musi ukończyć szkolenie w DTO lub ATO. Szkolenie musi zostać ukończone w ciągu sześciu miesięcy i musi obejmować”;

18) pkt FCL.815 lit. b) otrzymuje brzmienie:

- „b) Szkolenie. Osoba ubiegająca się o uprawnienie do wykonywania lotów w terenie górzystym musi ukończyć, w ciągu 24 miesięcy, szkolenie teoretyczne i szkolenie w locie w DTO lub ATO. Zakres szkolenia musi odpowiadać przywilejom wnioskowanego uprawnienia do wykonywania lotów w terenie górzystym.”;

19) w pkt FCL.830 lit. b) pkt 2 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

- „2) szkolenie w DTO lub ATO, obejmujące”;

20) pkt FCL.930 otrzymuje brzmienie:

„FCL.930 Szkolenie

- a) Osoba ubiegająca się o uprawnienie instruktorskie przechodzi szkolenie w zakresie wiedzy teoretycznej i szkolenie w locie w ATO. Osoba ubiegająca się o uprawnienie instruktorskie na szybowce lub balony może przejść szkolenie w zakresie wiedzy teoretycznej i szkolenie w locie w DTO.
- b) Oprócz poszczególnych elementów określonych w niniejszym załączniku (część FCL) w odniesieniu do każdej kategorii instruktora, szkolenie musi zawierać elementy wymagane na podstawie pkt FCL.920.”;

21) w pkt FCL.910.FI lit. a) zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

- „a) Uprawnienia FI ograniczają się do prowadzenia szkolenia w locie pod nadzorem innego FI na tę samą kategorię statku powietrznego wyznaczonego w tym celu przez DTO lub ATO, w następujących przypadkach:”;

22) pkt FCL.1015 lit. a) otrzymuje brzmienie:

- „a) Osoba ubiegająca się o upoważnienie egzaminatora musi przejść kurs standaryzacyjny prowadzony przez właściwy organ lub prowadzony przez ATO i zatwierdzony przez właściwy organ. Osoba ubiegająca się o upoważnienie egzaminatora na szybowce lub balony może przejść kurs standaryzacyjny prowadzony przez DTO i zatwierdzony przez właściwy organ.”;

23) pkt FCL.1025 lit. b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) w ostatnim roku okresu ważności uczestniczył w szkoleniu odświeżającym dla egzaminatorów prowadzonym przez właściwy organ lub prowadzonym przez ATO i zatwierdzonym przez właściwy organ. Egzaminator posiadający upoważnienie na szybowce lub balony może w ostatnim roku okresu ważności przejść szkolenie odświeżające dla egzaminatorów prowadzone przez DTO i zatwierdzone przez właściwy organ.”.

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku VI do rozporządzenia (UE) nr 1178/2011 (część ARA) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się pkt ARA.GEN.105;
- 2) pkt ARA.GEN.200 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) Właściwy organ ustanawia procedury dotyczące udziału we wzajemnej wymianie wszelkich niezbędnych informacji i pomocy z pozostałymi zainteresowanymi właściwymi organami, w tym wymianie informacji na temat wszelkich stwierdzonych nieprawidłowości, następczych działań naprawczych podjętych w odniesieniu do tych nieprawidłowości oraz środków egzekwowania prawa zastosowanych w wyniku nadzoru nad osobami i organizacjami, które prowadzą działalność na terytorium państwa członkowskiego, ale zostały certyfikowane przez właściwy organ innego państwa członkowskiego lub Agencję albo złożyły deklaracje właściwemu organowi innego państwa członkowskiego lub Agencji.”;
- 3) w pkt ARA.GEN.220 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) lit. a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) procesów certyfikacji i przyjmowania deklaracji, a także sprawowania nadzoru nad certyfikowanymi i zadeklarowanymi organizacjami.”;
 - b) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) Właściwy organ sporządza i na bieżąco aktualizuje wykaz wszystkich wydanych przez siebie certyfikatów dla organizacji, certyfikatów kwalifikacji FSTD oraz licencji, certyfikatów/upoważnień i świadectw dla personelu, deklaracji otrzymanych od DTO, a także programów szkolenia DTO, które zweryfikował lub zatwierdził pod kątem zgodności z przepisami załącznika I (część FCL).”;
- 4) pkt ARA.GEN.300 lit. a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ciągłą zgodność z wymaganiami mającymi zastosowanie do posiadaczy licencji, uprawnień i certyfikatów/upoważnień, organizacji, którym przyznał certyfikat, posiadaczy certyfikatu kwalifikacji FSTD oraz organizacji, od których otrzymał deklarację.”;
- 5) w pkt ARA.GEN.305 dodaje się literę f) w brzmieniu:

„f) Niezależnie od przepisów lit. b), c), i ca) program sprawowania nadzoru nad DTO opracowuje się z uwzględnieniem szczególnego charakteru organizacji, złożoności prowadzonej przez nią działalności i wyników wcześniejszych działań w zakresie nadzoru oraz opiera się go na ocenie ryzyka związanego z rodzajem prowadzonego przez tę organizację szkolenia. Działania w zakresie nadzoru obejmują inspekcje, w tym inspekcje niezapowiedziane, oraz – jeżeli właściwy organ uzna to za niezbędne – mogą obejmować audyty.”;
- 6) w pkt ARA.GEN.330 dodaje się literę d) w brzmieniu:

„d) Niezależnie od przepisów lit. a), b) i c), w przypadku zmian w informacjach podanych w deklaracjach otrzymanych od DTO lub w realizowanym przez DTO programie szkolenia zgłoszonym właściwemu organowi zgodnie z pkt DTO.GEN.116 załącznika VIII (część DTO) właściwy organ podejmuje działania zgodnie z wymaganiami określonymi w pkt ARA.DTO.105 i ARA.DTO.110, stosownie do przypadku.”;
- 7) w pkt ARA.GEN.350 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) dodaje się lit. da) w brzmieniu:

„da) Niezależnie od przepisów lit. a)–d), w przypadku DTO, jeżeli podczas sprawowania nadzoru lub w inny sposób właściwy organ znajdzie dowody wskazujące na to, że DTO nie spełnia zasadniczych wymagań określonych w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 216/2008 lub wymagań określonych w załączniku I (część FCL) i załączniku VIII (część DTO) do niniejszego rozporządzenia, właściwy organ:

 - 1) zgłasza niezgodność, wpisuje ją do rejestru, powiadamia o niej na piśmie przedstawiciela DTO i wyznacza rozsądny okres, w jakim DTO ma poczynić kroki wskazane w załączniku VIII (część DTO) pkt DTO.GEN.150;

- 2) podejmuje natychmiastowe i odpowiednie działania w celu ograniczenia lub zakazania działalności szkoleniowej, na którą dana niezgodność ma wpływ, do czasu aż DTO podejmie działania naprawcze, o których mowa w pkt 1, w przypadku wystąpienia którejkolwiek z następujących sytuacji:
 - (i) stwierdzono zagrożenie bezpieczeństwa;
 - (ii) DTO nie podejmuje działań naprawczych wymaganych zgodnie z pkt DTO.GEN.150;
- 3) w odniesieniu do programów szkolenia, o których mowa w załączniku VIII (część DTO) pkt DTO.GEN.230 lit. c), ogranicza, zawiesza lub cofa zatwierdzenie programu szkolenia;
- 4) stosuje wszelkie dalsze środki egzekwowania przepisów niezbędne do zapewnienia wyeliminowania braku zgodności oraz, w stosownych przypadkach, zarządzenia jej skutkom.”;

b) lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) Bez uszczerbku dla wszelkich dodatkowych środków egzekwowania przepisów, w przypadku gdy organ państwa członkowskiego działający zgodnie z przepisami pkt ARA.GEN.300 lit. d) stwierdzi, że organizacja, która została certyfikowana przez właściwy organ innego państwa członkowskiego lub Agencję albo złożyła deklarację właściwemu organowi innego państwa członkowskiego lub Agencji, nie spełnia któregośkolwiek z zasadniczych wymagań określonych w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 216/2008 lub wymagań określonych w załączniku I (część FCL) i załączniku VIII (część DTO) do niniejszego rozporządzenia, powiadamia o takim braku zgodności ten właściwy organ.”;

8) po podczęści MED dodaje się podczęść DTO w brzmieniu:

„PODCZEŚĆ DTO

SZCZEGÓLNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE ZADEKLAROWANYCH ORGANIZACJI SZKOLENIA (DTO)

ARA.DTO.100 Deklaracja składana właściwemu organowi

- a) Po otrzymaniu deklaracji od DTO właściwy organ sprawdza, czy deklaracja ta zawiera wszystkie informacje wyszczególnione w załączniku VIII (część DTO) pkt DTO.GEN.115, i potwierdza otrzymanie deklaracji, w tym przyznanie indywidualnego numeru referencyjnego DTO przedstawicielowi DTO.
- b) Jeżeli deklaracja nie zawiera wymaganych informacji lub zawiera informacje wskazujące na brak zgodności z zasadniczymi wymaganiami określonymi w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 216/2008 lub z wymaganiami określonymi w załączniku I (część FCL) i załączniku VIII (część DTO) do niniejszego rozporządzenia, właściwy organ podejmuje działania zgodnie z pkt ARA.GEN.350 lit. da).

ARA.DTO.105 Zmiany w deklaracjach

Po otrzymaniu powiadomienia o zmianach w informacjach podanych w deklaracji DTO właściwy organ podejmuje działania zgodnie z pkt ARA.DTO.100.

ARA.DTO.110 Weryfikacja zgodności programu szkolenia

- a) Po otrzymaniu od DTO jej programu szkolenia oraz jakichkolwiek informacji o zmianach w tym programie, zgłoszonych zgodnie z załącznikiem VIII (część DTO) pkt DTO.GEN.115 lit. c), lub po otrzymaniu wniosku DTO o zatwierdzenie jej programu szkolenia, przedłożonego mu zgodnie z pkt DTO.GEN.230 lit. c) wspomnianego załącznika, właściwy organ sprawdza zgodność tych programów szkolenia z wymaganiami określonymi w załączniku I (część FCL).
- b) W przypadku uznania, że program szkolenia DTO oraz wszelkie późniejsze zmiany w nim są zgodne z tymi wymaganiami, właściwy organ powiadamia o tym przedstawiciela DTO na piśmie lub, w przypadku, o którym mowa w załączniku VIII (część DTO) pkt DTO.GEN.230 lit. c), zatwierdza program szkolenia. Do celów takiego zatwierdzenia właściwy organ korzysta z formularza zawartego w dodatku VIII do niniejszego załącznika (część ARA).
- c) W przypadku stwierdzenia braku zgodności właściwy organ podejmuje działania zgodnie z pkt ARA.GEN.350 lit. da) lub, w przypadku, o którym mowa w załączniku VIII (część DTO) pkt DTO.GEN.230 lit. c), odrzuca wniosek o zatwierdzenie programu szkolenia.”;

9) dodaje się dodatek VIII w brzmieniu:

„Dodatek VIII do załącznika VI (część ARA)

Zatwierdzenie programu szkolenia

zadeklarowanej organizacji szkolenia (DTO)

Unia Europejska (*)

Właściwy organ

Organ wydający:

Nazwa DTO:

Numer referencyjny DTO:

Zatwierdzony(-e) program(y) szkolenia:

Kurs standaryzacyjny na egzaminatorów – FE(S), FIE(S), FE(B), FIE(B) (**)

Seminarium odświeżające dla egzaminatorów – FE(S), FIE(S), FE(B), FIE(B) (**)

Numer referencyjny
dokumentu:

Uwagi:

Wyżej wymienione programy szkoleniowe zostały zweryfikowane przez wyżej wymieniony właściwy organ i uznane za zgodne z wymaganiami określonymi w załączniku I (część FCL) do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1178/2011.

Data wydania:

Podpis: [właściwy organ]

(*) W przypadku państw spoza UE skreślić słowa »Unia Europejska«.

(**) Dostosować odpowiednio do przypadku.

Formularz EASA XXX wydanie 1 – strona 1/1”.

ZAŁĄCZNIK III

W załączniku VII do rozporządzenia (UE) nr 1178/2011 (część ORA) zdanie wprowadzające w pkt ORA.ATO.120 otrzymuje brzmienie:

„Następująca dokumentacja musi być przechowywana w trakcie szkolenia oraz przez okres trzech lat po jego zakończeniu:”.

ZAŁĄCZNIK IV

„ZAŁĄCZNIK VIII

WYMAGANIA DOTYCZĄCE ZADEKLAROWANYCH ORGANIZACJI SZKOLENIA (DTO)

[CZĘŚĆ DTO]

DTO.GEN.100 Wymagania ogólne

Zgodnie z art. 10a ust. 1 akapit drugi w niniejszym załączniku (część DTO) określono wymagania mające zastosowanie do organizacji szkolących pilotów, które na podstawie deklaracji złożonej zgodnie z pkt DTO.GEN.115 prowadzą szkolenia, o których mowa w pkt DTO.GEN.110.

DTO.GEN.105 Właściwy organ

Do celów niniejszego załącznika (część DTO) właściwym organem w odniesieniu do DTO jest organ wyznaczony przez państwo członkowskie, na którego terytorium DTO ma główne miejsce prowadzenia działalności.

DTO.GEN.110 Zakres szkolenia

- a) DTO jest uprawniona, pod warunkiem złożenia przez nią deklaracji zgodnie z pkt DTO.GEN.115, do prowadzenia następujących szkoleń:
- 1) w odniesieniu do samolotów:
 - a) szkolenie teoretyczne na potrzeby uzyskania LAPL(A) i PPL(A);
 - b) szkolenie w locie na potrzeby uzyskania LAPL(A) i PPL(A);
 - c) szkolenie na uprawnienie na klasę SEP(lądowych), SEP(wodnych) i TMG;
 - d) szkolenie na dodatkowe uprawnienia: do wykonywania lotów nocnych, akrobacji, lotów w terenie górzystym, do holowania szybowców i banerów;
 - 2) w odniesieniu do śmigłowców:
 - a) szkolenie teoretyczne na potrzeby uzyskania LAPL(H) i PPL(H);
 - b) szkolenie w locie na potrzeby uzyskania LAPL(H), PPL(H);
 - c) szkolenie na uprawnienie na typ śmigłowców jednosilnikowych o maksymalnej certyfikowanej konfiguracji miejsc nieprzekraczającej pięciu miejsc;
 - d) szkolenie na uprawnienie do wykonywania lotów nocnych;
 - 3) w odniesieniu do szybowców:
 - a) szkolenie teoretyczne na potrzeby uzyskania LAPL(S) i SPL;
 - b) szkolenie w locie na potrzeby uzyskania LAPL(S) i SPL;
 - c) szkolenie na potrzeby rozszerzenia uprawnień na TMG zgodnie z pkt FCL.135.S;
 - d) szkolenie w zakresie dodatkowych metod startu zgodnie z pkt FCL.130.S;
 - e) szkolenie na dodatkowe uprawnienia: do wykonywania akrobacji, holowania szybowców i do wykonywania lotów chmurowych na szybowcach;
 - f) szkolenie na uprawnienie instruktora szkolenia praktycznego FI(S);
 - g) seminarium odświeżające dla FI(S);
 - 4) w odniesieniu do balonów:
 - a) szkolenie teoretyczne na potrzeby uzyskania LAPL(B) i BPL;
 - b) szkolenie w locie na potrzeby uzyskania LAPL(B) i BPL;
 - c) szkolenie na potrzeby uzyskania rozszerzenia na inną klasę zgodnie z pkt FCL.135.B;

- d) szkolenie na potrzeby uzyskania rozszerzenia na inną klasę lub grupę zgodnie z pkt FCL.225.B;
 - e) szkolenie na potrzeby uzyskania rozszerzenia na loty na uwięzi zgodnie z pkt FCL.130.B;
 - f) szkolenie na uprawnienie do wykonywania lotów nocnych;
 - g) szkolenie na uprawnienie instruktora szkolenia praktycznego FI(B);
 - h) seminarium odświeżające dla FI(B);
- b) DTO jest uprawniona również do prowadzenia szkoleń dotyczących upoważnień egzaminatora, o których mowa w załączniku I (część FCL) pkt FCL.1015 lit. a) i pkt FCL.1025 lit. b) pkt 2, dla FE(S), FIE(S), FE(B) oraz FIE(B), pod warunkiem że złożyła deklarację zgodnie z pkt DTO.GEN.115, a właściwy organ zatwierdził program szkolenia zgodnie z pkt DTO.GEN.230 lit. c).

DTO.GEN.115 Deklaracja

- a) Przed rozpoczęciem któregośkolwiek ze szkoleń wymienionych w pkt DTO.GEN.110 organizacja zamierzająca prowadzić takie szkolenia przedkłada właściwemu organowi deklarację. Deklaracja ta zawiera przynajmniej następujące informacje:
- 1) nazwę DTO;
 - 2) dane teledresowe głównego miejsca prowadzenia działalności DTO oraz, w stosownych przypadkach, dane teledresowe lotnisk i miejsc operacji lotniczych DTO;
 - 3) imiona i nazwiska oraz dane kontaktowe następujących osób:
 - (i) przedstawiciela DTO;
 - (ii) kierownika szkolenia DTO; oraz
 - (iii) wszystkich zastępców kierownika szkolenia, jeżeli jest to wymagane na podstawie pkt DTO.GEN.250 lit. b) pkt 1;
 - 4) rodzaj szkolenia, jak określono w punkcie DTO.GEN.110, prowadzonego na każdym lotnisku i/lub w każdym miejscu operacji lotniczej;
 - 5) wykaz wszystkich statków powietrznych i FSTD, które będą wykorzystywane do szkolenia, w stosownych przypadkach;
 - 6) datę planowanego rozpoczęcia szkolenia;
 - 7) oświadczenie potwierdzające, że DTO opracowała politykę bezpieczeństwa i będzie stosować tę politykę we wszystkich działaniach szkoleniowych objętych deklaracją, zgodnie z pkt DTO.GEN.210 lit. a) pkt 1 ppkt (ii);
 - 8) oświadczenie potwierdzające, że DTO spełnia i będzie – podczas wszystkich działań szkoleniowych objętych deklaracją – nadal spełniać zasadnicze wymagania określone w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 216/2008 oraz wymagania określone w załączniku I (część FCL) i załączniku VIII (część DTO) do niniejszego rozporządzenia.
- b) Deklarację i wszelkie późniejsze zmiany do niej przedkłada się przy użyciu formularza zawartego w dodatku 1.
- c) Wraz z deklaracją DTO przedkłada właściwemu organowi program lub programy szkolenia, z których korzysta lub zamierza korzystać do celów prowadzenia szkoleń, jak również wniosek o zatwierdzenie programu lub programów szkolenia, jeżeli takie zatwierdzenie jest wymagane zgodnie z pkt DTO.GEN.230 lit. c).
- d) W drodze odstępstwa od przepisów lit. c), organizacja, która posiada zatwierdzenie wydane zgodnie z podczęścią ATO załącznika VII (część ORA), może wraz z deklaracją przedłożyć jedynie odniesienie do już zatwierdzonych instrukcji szkolenia.

DTO.GEN.116 Powiadomienie o zmianach i zaprzestaniu prowadzenia działań szkoleniowych

DTO powiadamia właściwy organ bez zbędnej zwłoki o:

- a) wszelkich zmianach w informacjach podanych w deklaracji, określonych w pkt DTO.GEN.115 lit. a), oraz wszelkich zmianach w programie lub programach szkolenia albo w zatwierdzonych instrukcjach szkolenia, o których mowa w pkt DTO.GEN.115 w, odpowiednio, lit. c) i d);
- b) zaprzestaniu prowadzenia niektórych lub wszystkich działań szkoleniowych objętych deklaracją.

DTO.GEN.135 Utrata uprawnienia do prowadzenia szkolenia

DTO traci uprawnienia do prowadzenia na podstawie deklaracji niektórych lub wszystkich szkoleń określonych w tej deklaracji, jeżeli zajdzie jedna z następujących okoliczności:

- a) DTO powiadomiła właściwy organ o zaprzestaniu prowadzenia niektórych lub wszystkich działań szkoleniowych objętych deklaracją zgodnie z pkt DTO.GEN.116 lit. b);
- b) DTO nie prowadziła szkolenia przez okres dłuższy niż 36 kolejnych miesięcy.

DTO.GEN.140 Dostęp

Do celów ustalenia, czy DTO działa zgodnie ze swoją deklaracją, organizacja ta udziela wszelkim osobom upoważnionym przez właściwy organ dostępu do wszelkich obiektów, statków powietrznych, dokumentów, rejestrów, danych, procedur lub wszelkich innych materiałów istotnych z punktu widzenia jej działań szkoleniowych objętych deklaracją.

DTO.GEN.150 Niezgodności

Po przekazaniu jej przez właściwy organ powiadomienia o niezgodności DTO czyni zgodnie z pkt ARA.GEN.350 lit. da) pkt 1 następujące kroki w okresie wyznaczonym przez właściwy organ:

- a) ustala przyczynę źródłową braku zgodności;
- b) podejmuje niezbędne działania naprawcze w celu wyeliminowania braku zgodności oraz, w stosownych przypadkach, zaradzenia jej skutkom;
- c) informuje właściwy organ o podjętych przez siebie działaniach naprawczych.

DTO.GEN.155 Reakcja na zagrożenie bezpieczeństwa

W reakcji na zagrożenie bezpieczeństwa DTO:

- a) wdraża środki bezpieczeństwa nakazane przez właściwy organ zgodnie z pkt ARA.GEN.135 lit. c);
- b) stosuje się do odpowiednich wydanych przez Agencję obowiązkowych informacji dotyczących bezpieczeństwa, w tym dyrektyw zgodności.

DTO.GEN.210 Wymagania dotyczące personelu

a) DTO wyznacza:

- 1) przedstawiciela, który jest odpowiedzialny za wykonywanie przynajmniej poniższych zadań i należy do tego upoważniony:
 - (i) zapewnianie zgodności DTO i jej działań ze stosownymi wymaganiami oraz ze złożoną przez nią deklaracją;
 - (ii) opracowanie i ustanowienie polityki bezpieczeństwa, która zapewnia bezpieczne prowadzenie działań przez DTO, zapewnienie przestrzegania przez DTO tej polityki bezpieczeństwa i podejmowanie niezbędnych działań w celu osiągnięcia celów tej polityki bezpieczeństwa;
 - (iii) propagowanie bezpieczeństwa w obrębie DTO;
 - (iv) zapewnianie dostępności wystarczających zasobów w obrębie DTO, tak by działania, o których mowa w ppkt (i), (ii) oraz (iii), mogły być wykonywane w sposób skuteczny;
- 2) kierownika szkolenia, który posiada odpowiednie kwalifikacje i jest odpowiedzialny za zapewnienie przynajmniej następujących kwestii:
 - (i) prowadzenia szkolenia zgodnie z wymaganiami określonymi w załączniku I (część FCL) i z programem szkolenia DTO;
 - (ii) zadowalającej integracji szkolenia w locie na statku powietrznym lub na szkoleniowym urządzeniu symulacji lotu (FSTD) i szkolenia teoretycznego;
 - (iii) monitorowania postępów studentów;
 - (iv) w przypadku, o którym mowa w pkt DTO.GEN.250 lit. b), nadzoru nad zastępcą lub zastępcami kierownika szkolenia.

b) DTO może wyznaczyć tę samą osobę jako swojego przedstawiciela i kierownika szkolenia.

- c) DTO nie wyznacza danej osoby jako swojego przedstawiciela ani kierownika szkolenia, jeżeli istnieją obiektywne przesłanki wskazujące na to, że nie można mieć pewności, iż osoba ta będzie wykonywać zadania wymienione w lit. a) w sposób, który zapewni ochronę i rozwój bezpieczeństwa lotniczego. Fakt, że w ciągu ostatnich trzech lat wobec danej osoby podjęto działania wykonawcze zgodnie z pkt ARA.GEN.355, uznaje się za taką obiektywną przesłankę, chyba że osoba ta może wykazać, że niezgodność będąca podstawą podjęcia takiego działania, ze względu na jej charakter, stopień lub wpływ na bezpieczeństwo lotnicze, nie stanowi wystarczającej przesłanki wskazującej, że nie można mieć pewności, iż osoba ta będzie wykonywać powierzone jej zadania we wspomniany sposób.
- d) DTO zapewnia, by jej instruktorzy szkolenia teoretycznego posiadali jedną z następujących kwalifikacji:
 - 1) praktyczne doświadczenie lotnicze w dziedzinach istotnych z punktu widzenia prowadzonego szkolenia oraz odbyty kurs w zakresie technik szkoleniowych;
 - 2) doświadczenie w przekazywaniu wiedzy teoretycznej i odpowiedni zakres wiedzy w dziedzinie, która będzie przedmiotem prowadzonego przez nich szkolenia teoretycznego.
- e) Instruktorzy szkolenia praktycznego i instruktorzy szkolenia praktycznego na symulatorze lotu muszą posiadać kwalifikacje wymagane zgodnie z załącznikiem I (część FCL) w odniesieniu do rodzaju prowadzonego przez nich szkolenia.

DTO.GEN.215 Wymagania dotyczące zaplecza

DTO musi dysponować zapleczem umożliwiającym jej wykonywanie wszystkich jej działań i zarządzanie nimi zgodnie z zasadniczymi wymaganiami określonymi w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 216/2008 oraz z wymaganiami określonymi w niniejszym załączniku (część DTO).

DTO.GEN.220 Prowadzenie dokumentacji

- a) DTO prowadzi dla każdego studenta dokumentację w czasie trwania kursu szkoleniowego i przechowuje ją przez trzy lata po zakończeniu ostatniej sesji szkoleniowej, a dokumentacja ta obejmuje:
 - (1) szczegółowe informacje na temat szkolenia na ziemi, w locie i na symulatorze lotu;
 - (2) informacje na temat indywidualnych postępów;
 - (3) informacje na temat licencji i powiązanych uprawnień stosownie do prowadzonych szkoleń, w tym daty wygaśnięcia uprawnień i orzeczeń lekarskich.
- b) DTO przechowuje sprawozdanie z corocznego przeglądu wewnętrznego oraz sprawozdanie z działalności, o których mowa w, odpowiednio, lit. a) i b) w pkt DTO.GEN.270, przez okres trzech lat od dnia, w którym DTO sporządziła te sprawozdania.
- c) DTO przechowuje swój program szkolenia przez okres trzech lat od dnia, w którym przeprowadzono ostatni kurs szkoleniowy zgodnie z tym programem.
- d) DTO, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami o ochronie danych osobowych, przechowuje dokumentację, o której mowa w lit. a), w sposób zapewniający ochronę przy zastosowaniu odpowiednich narzędzi i protokołów oraz stosuje niezbędne środki, aby ograniczyć dostęp do tej dokumentacji do osób, które są do takiego dostępu należycie upoważnione.

DTO.GEN.230 Program szkolenia DTO

- a) DTO ustanawia program szkolenia dla każdego ze szkoleń określonych w pkt DTO.GEN.110, które DTO prowadzi.
- b) Programy szkolenia muszą spełniać wymagania określone w załączniku I (część FCL).
- c) DTO jest uprawniona do prowadzenia szkoleń, o których mowa w pkt DTO.GEN.110 lit. b), jedynie w przypadku, gdy w odniesieniu do jej programu dla takich szkoleń oraz wszelkich jego zmian właściwy organ wydał, na wniosek DTO, zatwierdzenie potwierdzające, że ten program szkolenia i wszelkie zmiany w nim spełniają wymagania określone w załączniku I (część FCL), zgodnie z pkt ARA.DTO.110. DTO występuje z wnioskiem o takie zatwierdzenie poprzez przedłożenie deklaracji zgodnie z pkt DTO.GEN.115.
- d) Lit. c) nie ma zastosowania do organizacji posiadającej również zatwierdzenie wydane zgodnie z załącznikiem VII (część ORA) podczęść ATO, które obejmuje przywileje w zakresie takich szkoleń.

DTO.GEN.240 Szkolne statki powietrzne i FSTD

- a) DTO korzysta z odpowiedniej floty szkolnych statków powietrznych lub odpowiednich FSTD, stosownie do prowadzonych przez nią szkoleń.
- b) DTO sporządza i aktualizuje na bieżąco wykaz wszystkich statków powietrznych, włącznie z ich numerami rejestracyjnymi, wykorzystywanych w prowadzonych przez nią szkoleniach.

DTO.GEN.250 Lotniska i miejsca operacji lotniczych

- a) Prowadząc szkolenie w locie na statku powietrznym, DTO korzysta wyłącznie z lotnisk lub miejsc operacji lotniczych posiadających odpowiednie zaplecze i zapewniających warunki umożliwiające szkolenie w zakresie odpowiednich manewrów, z uwzględnieniem rodzaju prowadzonego szkolenia oraz kategorii i typu wykorzystywanego statku powietrznego.
- b) W przypadku gdy DTO korzysta z więcej niż jednego lotniska do celów prowadzenia szkoleń określonych w pkt DTO.GEN.110 lit. a) pkt 1 i 2, DTO:
 - 1) dla każdego dodatkowego lotniska wyznacza zastępcę kierownika szkolenia, który na tym lotnisku jest odpowiedzialny za zadania, o których mowa w pkt DTO.GEN.210 lit. a) pkt 2 ppkt (i)–(iii); oraz
 - 2) zapewnia dostępność zasobów wystarczających do bezpiecznego wykonywania operacji na wszystkich lotniskach, zgodnie z wymaganiami określonymi w niniejszym załączniku (część DTO).

DTO.GEN.260 Szkolenie teoretyczne

- a) DTO może prowadzić szkolenie teoretyczne w formie szkolenia na miejscu lub szkolenia na odległość.
- b) DTO monitoruje i dokumentuje postępy każdego ze studentów przechodzących szkolenie teoretyczne.

DTO.GEN.270 Sprawozdanie z corocznego przeglądu wewnętrznego i roczne sprawozdanie z działalności

DTO podejmuje następujące działania:

- a) przeprowadza co roku przegląd wewnętrznych zadań i obowiązków określonych w pkt DTO.GEN.210 oraz sporządza sprawozdanie z tego przeglądu;
 - b) sporządza roczne sprawozdanie z działalności;
 - c) przedkłada sprawozdanie z corocznego przeglądu wewnętrznego i roczne sprawozdanie z działalności właściwemu organowi w terminie określonym przez ten organ.
-

Dodatek 1 do załącznika VIII (część DTO)

DEKLARACJA

na podstawie rozporządzenia Komisji (UE) nr 1178/2011

☐ Deklaracja pierwotna☐ Zgłoszenie zmian ⁽¹⁾ – numer referencyjny DTO:

1.	Zadeklarowana organizacja szkolenia (DTO) Nazwa:
2.	Miejsce(-a) prowadzenia działalności Dane teleadresowe (adres, telefon, e-mail) głównego miejsca prowadzenia działalności DTO:
3.	Personel Imię i nazwisko oraz dane kontaktowe (adres, telefon, e-mail) przedstawiciela DTO: Imię i nazwisko oraz dane kontaktowe (adres, telefon, e-mail) kierownika szkolenia DTO oraz, w stosownych przypadkach, zastępców kierownika szkolenia DTO:
4.	Zakres szkolenia Wykaz wszystkich prowadzonych szkoleń: Wykaz wszystkich programów szkolenia wykorzystywanych do prowadzenia szkoleń (dokumenty należy dołączyć do niniejszego formularza) lub, w przypadku, o którym mowa w pkt DTO.GEN.230 lit. d) załącznika VIII (część DTO) do rozporządzenia (UE) nr 1178/2011, odniesienie do wszystkich zatwierdzonych instrukcji szkolenia wykorzystywanych do prowadzenia szkoleń:
5.	Szkolne statki powietrzne i FSTD Wykaz statków powietrznych wykorzystywanych do szkolenia: Wykaz kwalifikowanych FSTD wykorzystywanych do szkolenia (w stosownych przypadkach łącznie z kodem literowym podanym na certyfikacie kwalifikacji):
6.	Lotnisko(-a) i miejsce(-a) operacji lotniczych Dane teleadresowe (adres, telefon, e-mail) wszystkich lotnisk i miejsc operacji lotniczych wykorzystywanych przez DTO do prowadzenia szkolenia:
7.	Data planowanego rozpoczęcia szkoleń:
8.	Wniosek o zatwierdzenie kursów standaryzacyjnych na egzaminatorów oraz seminariów odświeżających dla egzaminatorów (w stosownych przypadkach) ☐ DTO niniejszym zwraca się z wnioskiem o zatwierdzenie wyżej wymienionego(-ych) programu(-ów) szkolenia dla kursów egzaminatorskich w zakresie szybowców lub balonów zgodnie z pkt DTO.GEN.110 lit. b) oraz DTO.GEN.230 lit. c) załącznika VIII (część DTO) do rozporządzenia (UE) nr 1178/2011.
9.	Oświadczenia DTO opracowała politykę bezpieczeństwa zgodnie z załącznikiem VIII (część DTO) do rozporządzenia (UE) nr 1178/2011, w szczególności z jego pkt DTO.GEN.210 lit. a) pkt 1 ppkt (ii), i będzie stosować tę politykę we wszystkich działaniach szkoleniowych objętych deklaracją. DTO spełnia i będzie – podczas wszystkich działań szkoleniowych objętych deklaracją – nadal spełniać zasadnicze wymagania określone w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 216/2008 oraz wymagania określone w załączniku I (część FCL) i załączniku VIII (część DTO) do rozporządzenia (UE) nr 1178/2011.

Potwierdzamy, że wszystkie informacje zawarte w niniejszej deklaracji, w tym w załącznikach do niej (w stosownych przypadkach), są kompletne i prawidłowe.

Imię, nazwisko, data i podpis przedstawiciela DTO

Imię, nazwisko, data i podpis kierownika szkolenia DTO

⁽¹⁾ W przypadku zmian należy wypełnić tylko pkt 1 i pola, w których nastąpiły zmiany.”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/1120**z dnia 10 sierpnia 2018 r.****zmieniające załącznik I do rozporządzenia (UE) nr 605/2010 w odniesieniu do wykazu państw trzecich lub ich części, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii Europejskiej przesyłek mleka surowego, przetworów mlecznych, siary i produktów na bazie siary****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającą przepisy o wymaganiach zdrowotnych dla zwierząt regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 zdanie wprowadzające, art. 8 pkt 1 akapit pierwszy i art. 8 pkt 4 oraz art. 9 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽²⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (UE) nr 605/2010 ⁽³⁾ ustanowiono warunki dotyczące zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego oraz wydawania świadectw weterynaryjnych przy wprowadzaniu do Unii Europejskiej przesyłek mleka surowego, przetworów mlecznych, siary i produktów na bazie siary oraz wykaz państw trzecich, z których dozwolone jest wprowadzanie takich przesyłek do Unii Europejskiej.
- (2) W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 605/2010 ustanowiono wykaz państw trzecich lub ich części, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii Europejskiej przesyłek mleka surowego, przetworów mlecznych, siary i produktów na bazie siary oraz wskazano rodzaj obróbki cieplnej wymaganej dla takich towarów.
- (3) Bośnia i Hercegowina jest już wymieniona w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 605/2010 i posiada zezwolenie na wywóz do Unii mleka i przetworów mlecznych, które zostały poddane obróbce „C”.
- (4) Bośnia i Hercegowina zwróciła się do Komisji z wnioskiem o zezwolenie na wywóz do Unii mleka, przetworów mlecznych, siary i produktów na bazie siary, które zostały poddane mniej rygorystycznej obróbce. Z punktu widzenia zdrowia zwierząt Bośnia i Hercegowina jest państwem trzecim ujętym w prowadzonym przez Światową Organizację Zdrowia Zwierząt wykazie państw wolnych od pryszczycy bez wymaganej polityki szczepień, a zatem spełnia unijne wymogi w zakresie zdrowia zwierząt mające zastosowanie do przywozu.
- (5) Komisja przeprowadziła kontrole weterynaryjne w Bośni i Hercegowinie. W wyniku tych kontroli wykazano pewne niedociągnięcia, w szczególności w odniesieniu do kwestii zdrowia publicznego w zakładach. Właściwe organy Bośni i Hercegowiny są w trakcie usuwania tych niedociągnięć.
- (6) Biorąc jednak pod uwagę korzystną sytuację w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do pryszczycy w Bośni i Hercegowinie, należy umieścić Bośnię i Hercegowinę w kolumnie A załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 605/2010. Dodanie tego państwa do kolumny A załącznika I powinno pozostawać bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z innych przepisów Unii dotyczących przywozu do Unii i wprowadzania do obrotu w Unii produktów pochodzenia zwierzęcego, w szczególności zobowiązań odnoszących się do wykazu zakładów określonego w art. 12 rozporządzenia (WE) nr 854/2004.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 605/2010.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

⁽¹⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11.⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206.⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 605/2010 z dnia 2 lipca 2010 r. ustanawiające warunki dotyczące zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego oraz wydawania świadectw weterynaryjnych przy wprowadzaniu do Unii Europejskiej mleka surowego, przetworów mlecznych, siary i produktów na bazie siary przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 175 z 10.7.2010, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W tabeli w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 605/2010 wpis dotyczący Bośni i Hercegowiny otrzymuje brzmienie:

„BA	Bośnia i Hercegowina	+	+	+
-----	----------------------	---	---	---

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 sierpnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/1121**z dnia 10 sierpnia 2018 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1518 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1518 z dnia 14 września 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI

- (1) Rozporządzeniem Rady (WE) nr 599/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. ⁽³⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki („USA”).
- (2) Podczas pierwotnego dochodzenia zgłosiła się duża liczba producentów eksportujących z USA. W związku z tym Komisja wybrała próbę producentów eksportujących z USA, którzy mieli być objęci dochodzeniem.
- (3) Rada nałożyła na przedsiębiorstwa objęte próbą indywidualne stawki cła na przywóz biodiesla pochodzącego z USA w wysokości od 0 do 198 EUR za tonę netto, a na pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące nieobjęte próbą – średnią ważoną stawkę cła w wysokości 115,6 EUR za tonę netto. Ponadto na przywóz biodiesla ze wszystkich innych przedsiębiorstw z USA nałożono stawkę cła w wysokości 172,2 EUR za tonę netto.
- (4) W następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, środki pierwotne zostały przedłużone na okres pięciu lat rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/1518.
- (5) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/1598 ⁽⁴⁾ zmieniono rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/1518 w celu włączenia art. 1 ust. 6, umożliwiającego producentom eksportującym składanie wniosku o nowe traktowanie.
- (6) Art. 1 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/1518 stanowi, że Komisja może zmienić załącznik I w celu przypisania cła stosowanego względem producentów współpracujących nieobjętych próbą, mianowicie 115,6 EUR za tonę netto, jeżeli jakkolwiek podmiot ze Stanów Zjednoczonych Ameryki przedstawi Komisji wystarczające dowody potwierdzające, że:
 - a) nie dokonał wywozu biodiesla pochodzącego z USA w okresie objętym dochodzeniem (1 kwietnia 2007 r. – 31 marca 2008 r.);
 - b) nie jest powiązany z żadnym eksporterem ani producentem podlegającym środkom wprowadzonym na mocy tego rozporządzenia; oraz
 - c) faktycznie dokonał wywozu towarów objętych postępowaniem albo stał się stroną nieodwołalnego zobowiązania umownego do wywozu znaczącej ilości do Unii po okresie objętym dochodzeniem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1518 z dnia 14 września 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 239 z 15.9.2015, s. 69).⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 599/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L 179 z 10.7.2009, s. 26).⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1598 z dnia 22 września 2017 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1518 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 245 z 23.9.2017, s. 1).

B. WNIOSKI O PRYZNANIE STATUSU PODMIOTU TRAKTOWANEGO JAKO NOWY PRODUCENT EKSPORTUJĄCY

- (7) Po opublikowaniu rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/1518 amerykańskie przedsiębiorstwo Organic Technologies („wnioskodawca”) zgłosiło się, twierdząc, że spełnia wszystkie trzy kryteria wymienione w motywie (6) i że powinno uzyskać status podmiotu traktowanego jako nowy producent eksportujący. W odpowiedzi na kwestionariusz Komisji wnioskodawca przedstawił informacje i dowody potwierdzające. Po wstępnej analizie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisja wysłała do wnioskodawcy pismo z prośbą o udzielenie dodatkowych informacji. Wnioskodawca udzielił odpowiedzi.
- (8) Odnośnie do kryterium a) wnioskodawca twierdził, że było ono spełnione w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem. Twierdził również, że rozpoczął produkcję biodiesla w 2009 r., tj. po okresie objętym pierwotnym dochodzeniem. Komisja zweryfikowała dostarczone przez wnioskodawcę księgi sprzedaży. Wnioskodawca wykazał rozpoczęcie produkcji biodiesla w 2009 r., a dokonanie pierwszej sprzedaży poza USA miało miejsce dopiero w 2016 r. W związku z tym Komisja uznała, że wnioskodawca nie prowadził wywozu biodiesla do Unii w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem. W związku z tym wnioskodawca spełnia kryterium a).
- (9) Odnośnie do kryterium b), mianowicie braku powiązania wnioskodawcy z jakimkolwiek eksporterem lub producentem podlegającym środkom antydumpingowym wprowadzonym rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/1518, Komisja ustaliła na podstawie dokumentów przedłożonych przez wnioskodawcę, że ten nie posiada żadnych przedsiębiorstw powiązanych podlegających takim środkom. W związku z tym wnioskodawca spełnia kryterium b).
- (10) Odnośnie do kryterium c) Komisja ustaliła również, że wnioskodawca stał się stroną nieodwołalnego zobowiązania umownego dotyczącego wywozu do Unii w 2018 r. znaczącej ilości produktu objętego postępowaniem. W tym względzie wnioskodawca dostarczył umowę sprzedaży dotyczącą dostawy produktu objętego postępowaniem w 2018 r., co zostało uznane za spełnienie kryterium. W związku z tym wnioskodawca spełnia kryterium c).
- (11) Komisja stwierdziła zatem, że wnioskodawca spełnia trzy kryteria konieczne, aby można go było uznać za nowego producenta eksportującego. W związku z tym jego nazwa powinna zostać dodana do wykazu współpracujących przedsiębiorstw nieobjętych próbą wymienionych w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/1518.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1518.
- (13) Komisja poinformowała wnioskodawcę i przemysł unijny o tych ustaleniach oraz dała możliwość przedstawienia uwag. Komisja nie otrzymała żadnych uwag.
- (14) Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z opinią komitetu ustanowionego art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1518 do wykazu producentów eksportujących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki dodaje się następujące przedsiębiorstwo:

Nazwa przedsiębiorstwa	Miejscowość	Dodatkowy kod TARIC
„Organic Technologies	Coshocton (Ohio)	C482”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 sierpnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/1122**z dnia 10 sierpnia 2018 r.****zezwalające na wprowadzenie na rynek soli disodowej chinonu pirolochinoliny jako nowej żywności zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2283 oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2470****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2283 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie nowej żywności, zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 1852/2001 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) 2015/2283 stanowi, że jedynie taka nowa żywność, która uzyskała zezwolenie i jest wpisana do unijnego wykazu, może być wprowadzana na rynek w Unii.
- (2) Na podstawie art. 8 rozporządzenia (UE) 2015/2283 przyjęto rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2470 ⁽²⁾ ustanawiające unijny wykaz nowej żywności, która uzyskała zezwolenie.
- (3) Zgodnie z art. 12 rozporządzenia (UE) 2015/2283 Komisja ma podjąć decyzję w sprawie wydania zezwolenia oraz wprowadzenia na rynek w Unii nowej żywności i w sprawie aktualizacji unijnego wykazu.
- (4) W dniu 6 grudnia 2012 r. przedsiębiorstwo Mitsubishi Gas Chemical Company, Inc. („wnioskodawca”) zwróciło się do właściwego organu Irlandii z wnioskiem o zezwolenie na wprowadzenie na rynek w Unii soli disodowej chinonu pirolochinoliny wytwarzanej z bakterii *Hyphomicrobium denitrificans* jako nowego składnika żywności w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾. Wniosek dotyczy stosowania soli disodowej chinonu pirolochinoliny w suplementach żywnościowych przeznaczonych dla ogólnej populacji osób dorosłych, z wyjątkiem kobiet w ciąży i karmiących piersią.
- (5) Zgodnie z art. 35 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/2283 wniosek dotyczący wprowadzania nowej żywności na rynek w Unii, przedłożony państwu członkowskiemu zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 258/97 dotyczącego nowej żywności i nowych składników żywności, w sprawie którego nie zapadła ostateczna decyzja przed dniem 1 stycznia 2018 r., traktuje się jako wniosek złożony zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/2283.
- (6) Wniosek o zezwolenie na wprowadzenie na rynek soli disodowej chinonu pirolochinoliny jako nowej żywności w Unii został przedłożony państwu członkowskiemu zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 258/97, jednak spełnia on także wymogi określone w rozporządzeniu (UE) 2015/2283.
- (7) W dniu 8 lipca 2016 r. właściwy organ Irlandii wydał sprawozdanie dotyczące wstępnej oceny. W sprawozdaniu tym doszedł do wniosku, że konieczna jest dodatkowa ocena soli disodowej chinonu pirolochinoliny dotycząca bezpieczeństwa jej stosowania w przypadku długotrwałej konsumpcji na poziomach proponowanych we wniosku, zgodnie z art. 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 258/97.
- (8) W dniu 2 sierpnia 2016 r. Komisja przekazała sprawozdanie dotyczące wstępnej oceny pozostałym państwom członkowskim. Państwa członkowskie, przed upływem okresu 60 dni określonego w art. 6 ust. 4 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 258/97, zgodziły się ze sprawozdaniem dotyczącym wstępnej oceny przedstawionym przez Irlandię.
- (9) Mając na uwadze wnioski ze sprawozdania dotyczącego wstępnej oceny wydanego przez Irlandię, z którymi zgodziły się pozostałe państwa członkowskie, w dniu 13 października 2016 r. Komisja zwróciła się do Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) o dokonanie dodatkowej oceny soli disodowej chinonu pirolochinoliny jako nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97.

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 11.12.2015, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2470 z dnia 20 grudnia 2017 r. ustanawiające unijny wykaz nowej żywności zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2283 w sprawie nowej żywności (Dz.U. L 351 z 30.12.2017, s. 72).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 1997 r. dotyczące nowej żywności i nowych składników żywności (Dz.U. L 43 z 14.2.1997, s. 1).

- (10) W dniu 24 października 2017 r. Urząd przyjął opinię naukową dotyczącą bezpieczeństwa soli disodowej chinonu pirolochinoliny jako nowej żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 („Scientific Opinion on the safety of pyrroloquinoline quinone disodium salt as a novel food pursuant to Regulation (EC) No 258/97”) ⁽¹⁾. Opinia ta została opracowana i przyjęta przez Urząd na podstawie rozporządzenia (WE) nr 258/97, jest jednak zgodna z wymogami art. 11 rozporządzenia (UE) 2015/2283.
- (11) Opinia ta daje wystarczające podstawy do stwierdzenia, że sól disodowa chinonu pirolochinoliny w proponowanych zastosowaniach i przy proponowanych poziomach stosowania, jeżeli jest używana jako składnik w suplementach żywnościowych, jest zgodna z art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/2283.
- (12) W dniu 24 stycznia 2018 r. wnioskodawca złożył do Komisji wnioski dotyczące ochrony zastrzeżonych danych w odniesieniu do pewnej liczby badań, które załączono do wniosku, a mianowicie: testu mutacji powrotnych ⁽²⁾, testu aberracji chromosomowej na limfocytach krwi ludzkiej *in vitro* ⁽³⁾, testu aberracji chromosomowej na fibroblastach płuca chomika chińskiego *in vitro* ⁽⁴⁾, testu mikrojądrowego *in vivo* ⁽⁵⁾, 14-dniowego i 90-dniowego badania toksyczności doustnej ⁽⁶⁾ oraz 28-dniowego badania nefrotoksyczności ⁽⁷⁾.
- (13) W dniu 18 lutego 2018 r. Urząd uznał ⁽⁸⁾, że przy opracowywaniu swojej opinii na temat soli disodowej chinonu pirolochinoliny jako nowej żywności dane z testu mutacji powrotnych i testu mikrojądrowego *in vivo* posłużyły mu jako podstawa do rozwiania obaw dotyczących potencjalnej genotoksyczności soli disodowej chinonu pirolochinoliny, a 14-dniowe badanie toksyczności doustnej, 28-dniowe badanie nefrotoksyczności i 90-dniowe badanie toksyczności doustnej – jako podstawa do oceny profilu toksyczności soli disodowej chinonu pirolochinoliny oraz do określenia związanego z nim poziomu dawkowania, przy którym nie obserwuje się szkodliwych zmian (NOAEL). W związku z tym uznaje się, że gdyby dane z nieopublikowanych sprawozdań nie były dostępne, nie można byłoby sformułować wniosków dotyczących bezpieczeństwa soli disodowej chinonu pirolochinoliny.
- (14) Po otrzymaniu opinii Urzędu Komisja zwróciła się do wnioskodawcy z prośbą o dalsze wyjaśnienie uzasadnienia wniosku o ochronę zastrzeżonych danych w odniesieniu do badań, które nie były opublikowane w momencie składania wniosku, oraz o wyjaśnienie wniosku dotyczącego wyłącznego prawa do powoływania się na te badania, jak określono w art. 26 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) 2015/2283.
- (15) Wnioskodawca zadeklarował ponadto, że w momencie składania wniosku miał prawo własności lub wyłączne prawo do powoływania się w odniesieniu do wspomnianych badań na podstawie prawa krajowego i w związku z tym strony trzecie nie mogły legalnie uzyskać dostępu do tych badań ani z nich korzystać. Komisja oceniła wszystkie informacje przedstawione przez wnioskodawcę i uznała, że w sposób wystarczający uzasadnił spełnienie wymogów określonych w art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2015/2283.
- (16) W związku z tym, jak określono w art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2015/2283, test mutacji pierwotnych, test mikrojądrowy *in vivo*, 14-dniowe badanie toksyczności doustnej, 28-dniowe badanie nefrotoksyczności i 90-dniowe badanie toksyczności doustnej zawarte w dokumentacji wnioskodawcy nie powinny być wykorzystywane przez Urząd na rzecz kolejnego wnioskodawcy w okresie pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Dlatego też wprowadzanie na rynek w Unii nowej żywności dopuszczonej niniejszym rozporządzeniem powinno być ograniczone do wnioskodawcy przez okres pięciu lat.
- (17) Ograniczenie zezwolenia na przedmiotową nową żywność do wnioskodawcy oraz ograniczenie prawa do powoływania się na badania zawarte w dokumentacji przedstawionej przez wnioskodawcę do jego wyłącznego użytku nie uniemożliwia jednak składania wniosków o zezwolenie na wprowadzenie na rynek tej samej nowej żywności przez innych wnioskodawców, pod warunkiem że wniosek opiera się na legalnie uzyskanych informacjach na poparcie zezwolenia na podstawie niniejszego rozporządzenia.
- (18) Ze względu na zamierzone zastosowanie w suplementach żywnościowych przeznaczonych dla ogólnej populacji osób dorosłych oraz fakt, że wniosek o zezwolenie nie obejmuje kobiet w ciąży i kobiet karmiących piersią, suplementy żywnościowe zawierające sól disodową chinonu pirolochinoliny powinny być odpowiednio oznakowane.
- (19) W dyrektywie 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁹⁾ ustanowiono wymogi dotyczące suplementów żywnościowych. Należy zezwolić na stosowanie soli disodowej chinonu pirolochinoliny, bez uszczerbku dla przepisów wspomnianej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dziennik EFSA 2017; 15(11):5058.

⁽²⁾ Mitsubishi Gas Chemical Company Inc., 2005b (nieopublikowane sprawozdanie).

⁽³⁾ Mitsubishi Gas Chemical Company Inc., 2008b (nieopublikowane sprawozdanie).

⁽⁴⁾ Mitsubishi Gas Chemical Company Inc., 2006d (nieopublikowane sprawozdanie).

⁽⁵⁾ Mitsubishi Gas Chemical Company Inc., 2006c (nieopublikowane sprawozdanie).

⁽⁶⁾ Mitsubishi Gas Chemical Company Inc., 2005b (nieopublikowane sprawozdanie).

⁽⁷⁾ Mitsubishi Gas Chemical Company Inc., 2006b (nieopublikowane sprawozdanie).

⁽⁸⁾ Panel Naukowy ds. Produktów Dietetycznych, Żywnienia i Alergii EFSA, protokół z 83. posiedzenia plenarnego w dniach 7–8 lutego 2018 r. przyjęty w dniu 18 lutego 2018 r.

⁽⁹⁾ Dyrektywa 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych (Dz.U. L 183 z 12.7.2002, s. 51).

- (20) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Sól disodową chinonu pirolochinoliny, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia, włącza się do unijnego wykazu nowej żywności, która uzyskała zezwolenie, ustanowionego rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2017/2470.
2. Przez okres pięciu lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wyłącznie pierwotny wnioskodawca:
przedsiębiorstwo: Mitsubishi Gas Chemical Company, Inc.
adres: Mitsubishi Building 5-2 Marunouchi 2-chome, Chiyoda-ku, Tokyo 100-8324, Japan,
otrzymuje zezwolenie na wprowadzanie na rynek w Unii nowej żywności, o której mowa w ust. 1, chyba że kolejny wnioskodawca otrzyma zezwolenie na przedmiotową nową żywność bez odwoływania się do danych chronionych na podstawie art. 2 niniejszego rozporządzenia lub za zgodą przedsiębiorstwa Mitsubishi Gas Chemical Company, Inc.
3. Wpis w unijnym wykazie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje warunki stosowania i wymogi dotyczące etykietowania określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
4. Zezwolenie przewidziane w niniejszym artykule pozostaje bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 2002/46/WE.

Artykuł 2

Badania załączone do dokumentacji wniosku, na podstawie których Urząd sporządził ocenę nowej żywności określonej w art. 1, które wnioskodawca określił jako zastrzeżone i bez których nie można byłoby udzielić zezwolenia na ochronę danych, nie mogą być wykorzystywane na rzecz kolejnego wnioskodawcy w okresie pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia bez zgody przedsiębiorstwa Mitsubishi Gas Chemical Company, Inc.

Artykuł 3

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/2470 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 sierpnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/2470 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tabeli 1 (Nowa żywność, na którą wydano zezwolenie) dodaje się następującą ostatnią kolumnę:

„Ochrona danych”

- 2) w tabeli 1 (Nowa żywność, na którą wydano zezwolenie) dodaje się następujący wpis w porządku alfabetycznym:

Nowa żywność, na którą wydano zezwolenie	Warunki stosowania nowej żywności		Dodatkowe szczególne wymogi dotyczące etykietowania	Inne wymogi	Ochrona danych
„Sól disodowa chinonu pirolochinoliny	<i>Określona kategoria żywności</i>	<i>Maksymalne poziomy</i>	Nowa żywność jest oznaczana na etykiecie zawierających ją środków spożywczych jako »sól disodowa chinonu pirolochinoliny«.		Zezwolenie wydane w dniu 2 września 2018 r. Niniejszy wpis opiera się na zastrzeżonych dowodach naukowych i danych naukowych objętych ochroną zgodnie z art. 26 rozporządzenia (UE) 2015/2283. Wnioskodawca: Mitsubishi Gas Chemical Company, Inc., Mitsubishi Building 5-2 Marunouchi 2-chome, Chiyoda-ku, Tokyo 100-8324, Japan. W okresie ochrony danych nowa żywność »sól disodowa chinonu pirolochinoliny« może być wprowadzana na rynek w Unii wyłącznie przez Mitsubishi Gas Chemical Company, Inc., chyba że kolejny wnioskodawca uzyska zezwolenie dotyczące przedmiotowej nowej żywności bez powoływania się na zastrzeżone dowody naukowe lub dane naukowe objęte ochroną zgodnie z art. 26 rozporządzenia (UE) 2015/2283 lub za zgodą Mitsubishi Gas Chemical Company, Inc. Data zakończenia ochrony danych: 2 września 2023 r.”
	Suplementy żywnościowe w rozumieniu dyrektywy 2002/46/WE przeznaczone dla osób dorosłych, z wyjątkiem kobiet w ciąży i karmiących piersią	20 mg/dzień			

- 3) w tabeli 2 (Specyfikacje) dodaje się następujący wpis w porządku alfabetycznym:

Nowa żywność, na którą wydano zezwolenie	Specyfikacja
„Sól disodowa chinonu pirolochinoliny	Definicja: Nazwa chemiczna: 9-karboksy-4,5-diokso-1H-pirol[5,4-f]chinolino-2,7-dikarboksylan disodu Wzór chemiczny: $C_{14}H_4N_2Na_2O_8$ Nr CAS: 122628-50-6 Masa cząsteczkowa: 374,17 Da

Nowa żywność, na którą wydano zezwolenie	Specyfikacja
	Opis Sól disodowa chinonu pirolochinoliny jest czerwono-brązowym proszkiem wytwarzanym przez niezmodyfikowaną genetycznie bakterię <i>Hyphomicrobium denitrificans</i> szczep CK-275. Charakterystyka/skład Wygląd: czerwono-brązowy proszek Czystość: $\geq 99,0$ % (w przeliczeniu na suchą masę) Absorbancja UV (A322/A259): $0,56 \pm 0,03$ Absorbancja UV (A233/A259): $0,90 \pm 0,09$ Wilgotność: $\leq 12,0$ % Pozostałości rozpuszczalników Etanol: $\leq 0,05$ % Metale ciężkie Ołów: < 3 mg/kg Arsen: < 2 mg/kg Kryteria mikrobiologiczne: Ogólna liczba drobnoustrojów: ≤ 300 jtk/g Drożdże/pleśń: ≤ 12 jtk/g Bakterie z grupy <i>coli</i>: nieobecne w 1 g <i>Hyphomicrobium denitrificans</i>: ≤ 25 jtk/g jtk: jednostki tworzące kolonię.”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/1123**z dnia 10 sierpnia 2018 r.****zezwalające na wprowadzenie na rynek chlorku 1-metylonikotynamidu jako nowej żywności
zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2283 oraz zmieniające
rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2470****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2283 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie nowej żywności, zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 1852/2001 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) 2015/2283 stanowi, że jedynie taka nowa żywność, która uzyskała zezwolenie i jest wpisana do unijnego wykazu, może być wprowadzana na rynek w Unii.
- (2) Na podstawie art. 8 rozporządzenia (UE) 2015/2283 przyjęto rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2470 ⁽²⁾ ustanawiające unijny wykaz nowej żywności, która uzyskała zezwolenie.
- (3) Zgodnie z art. 12 rozporządzenia (UE) 2015/2283 Komisja ma podjąć decyzję w sprawie wydania zezwolenia oraz wprowadzenia na rynek w Unii nowej żywności i w sprawie aktualizacji unijnego wykazu.
- (4) W dniu 18 września 2013 r. przedsiębiorstwo Pharmena S.A. („wnioskodawca”) zwróciło się do właściwego organu Zjednoczonego Królestwa z wnioskiem o zezwolenie na wprowadzenie na rynek w Unii syntetycznego chlorku 1-metylonikotynamidu jako nowego składnika żywności w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾. Wniosek dotyczy stosowania chlorku 1-metylonikotynamidu w suplementach żywnościowych przeznaczonych dla ogólnej populacji osób dorosłych, z wyjątkiem kobiet w ciąży i karmiących piersią.
- (5) Zgodnie z art. 35 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/2283 wniosek dotyczący wprowadzania nowej żywności na rynek w Unii, przedłożony państwu członkowskiemu zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 258/97, w sprawie którego nie zapadła ostateczna decyzja przed dniem 1 stycznia 2018 r., traktuje się jako wniosek złożony zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/2283.
- (6) Wniosek o zezwolenie na wprowadzenie na rynek chlorku 1-metylonikotynamidu jako nowej żywności w Unii został przedłożony państwu członkowskiemu zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 258/97, jednak spełnia on także wymogi określone w rozporządzeniu (UE) 2015/2283.
- (7) W dniu 26 listopada 2015 r. właściwy organ Zjednoczonego Królestwa wydał sprawozdanie dotyczące wstępnej oceny. W sprawozdaniu tym stwierdzono, że chlorek 1-metylonikotynamidu spełnia kryteria dla nowych składników żywności określone w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 258/97.
- (8) W dniu 11 grudnia 2015 r. Komisja przekazała sprawozdanie dotyczące wstępnej oceny pozostałym państwom członkowskim. Przed upływem okresu 60 dni określonego w art. 6 ust. 4 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 258/97 inne państwa członkowskie zgłosiły uzasadniony sprzeciw, odnoszący się do bezpieczeństwa i tolerancji chlorku 1-metylonikotynamidu, a w szczególności wpływu długoterminowego spożycia 1-MNA na zdrowie konsumentów, szczególnie biorąc pod uwagę spożycie niacyny z dietą, w tym również w suplementach żywnościowych.
- (9) Ze względu na sprzeciw zgłoszony przez pozostałe państwa członkowskie, w dniu 11 sierpnia 2016 r. Komisja zwróciła się do Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) o dokonanie dodatkowej oceny chlorku 1-metylonikotynamidu jako nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97.

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 11.12.2015, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2470 z dnia 20 grudnia 2017 r. ustanawiające unijny wykaz nowej żywności zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2283 w sprawie nowej żywności (Dz.U. L 351 z 30.12.2017, s. 72).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 1997 r. dotyczące nowej żywności i nowych składników żywności (Dz.U. L 43 z 14.2.1997, s. 1).

- (10) W dniu 20 września 2017 r. Urząd przyjął opinię naukową dotyczącą bezpieczeństwa chlorku 1-metylonikotynamidu jako nowej żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 („Scientific Opinion on the safety of 1-methylnicotinamide chloride as a novel food pursuant to Regulation (EC) No 258/97”) ⁽¹⁾. Opinia ta została opracowana i przyjęta przez EFSA na podstawie rozporządzenia (WE) nr 258/97, jest jednak zgodna z wymogami art. 11 rozporządzenia (UE) 2015/2283.
- (11) Opinia ta daje wystarczające podstawy do stwierdzenia, że chlorek 1-metylonikotynamidu w proponowanych zastosowaniach i przy proponowanych poziomach stosowania, jeżeli jest używany jako składnik w suplementach żywnościowych, jest zgodny z art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/2283.
- (12) W dniu 25 stycznia 2018 r. wnioskodawca złożył do Komisji wniosek dotyczący ochrony zastrzeżonych danych w odniesieniu do pewnej liczby badań, które załączono do wniosku, a mianowicie: metod analizy ⁽²⁾, badania toksyczności i farmakokinetyki u zwierząt ⁽³⁾, badania farmakokinetyki u ludzi ⁽⁴⁾, testu mikrojądrowego *in vitro* na leukocytach ludzkich ⁽⁵⁾, badania metabolizmu tłuszczów u ludzi ⁽⁶⁾, 90-dniowego badania toksyczności podchronicznej drogą pokarmową ⁽⁷⁾ oraz badania biodostępności u ludzi po podaniu jednorazowym ⁽⁸⁾.
- (13) W dniu 18 lutego 2018 r. Urząd uznał, że przy opracowywaniu swojej opinii na temat chlorku 1-metylonikotynamidu jako nowej żywności metody analizy posłużyły mu jako podstawa do oceny specyfikacji oraz składu 1-metylonikotynamidu, test mikrojądrowy *in vitro* na leukocytach ludzkich – jako podstawa do stwierdzenia, że nie ma obaw w odniesieniu do genotoksyczności chlorku 1-metylonikotynamidu, a 90-dniowe badanie toksyczności drogą pokarmową – jako podstawa do ustalenia punktu odniesienia oraz do oceny, czy margines narażenia w odniesieniu do maksymalnego spożycia chlorku 1-metylonikotynamidu przez ludzi jest wystarczający.
- (14) Po otrzymaniu opinii Urzędu Komisja zwróciła się do wnioskodawcy z prośbą o dalsze wyjaśnienie uzasadnienia wniosku o ochronę zastrzeżonych danych w odniesieniu do badań, które nie były opublikowane w momencie składania wniosku, oraz o wyjaśnienie wniosku dotyczącego wyłącznego prawa do powoływania się na te badania, jak określono w art. 26 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) 2015/2283.
- (15) Wnioskodawca zadeklarował ponadto, że w momencie składania wniosku miał prawo własności lub wyłączne prawo do powoływania się w odniesieniu do wspomnianych badań na podstawie prawa krajowego i w związku z tym strony trzecie nie mogły legalnie uzyskać dostępu do tych badań ani z nich korzystać. Komisja oceniła wszystkie informacje przedstawione przez wnioskodawcę i uznała, że w sposób wystarczający uzasadnił spełnienie wymogów określonych w art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2015/2283.
- (16) W związku z tym, jak określono w art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2015/2283, metody analizy chlorku 1-metylonikotynamidu, test mikrojądrowy *in vitro* na leukocytach ludzkich oraz 90-dniowe badanie toksyczności podchronicznej drogą pokarmową zawarte w dokumentacji wnioskodawcy nie powinny być wykorzystywane przez Urząd na rzecz kolejnego wnioskodawcy w okresie pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Dlatego też wprowadzanie na rynek w Unii nowej żywności dopuszczonej niniejszym rozporządzeniem powinno być ograniczone do wnioskodawcy przez okres pięciu lat.
- (17) Ograniczenie zezwolenia na przedmiotową nową żywność do wnioskodawcy oraz ograniczenie prawa do powoływania się na badania zawarte w dokumentacji przedstawionej przez wnioskodawcę do jego wyłącznego użytku nie uniemożliwia jednak składania wniosków o zezwolenie na wprowadzenie na rynek tej samej nowej żywności przez innych wnioskodawców, pod warunkiem że wniosek opiera się na legalnie uzyskanych informacjach na poparcie zezwolenia na podstawie niniejszego rozporządzenia, dostępnych poza dokumentacją przedłożoną przez wnioskodawcę.
- (18) Ze względu na zamierzone zastosowanie w suplementach żywnościowych przeznaczonych dla ogólnej populacji osób dorosłych oraz fakt, że wniosek o zezwolenie nie obejmuje kobiet w ciąży i kobiet karmiących piersią, suplementy żywnościowe zawierające chlorek 1-metylonikotynamidu powinny być odpowiednio oznakowane.
- (19) W dyrektywie 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁹⁾ ustanowiono wymogi dotyczące suplementów żywnościowych. Należy zezwolić na stosowanie chlorku 1-metylonikotynamidu, bez uszczerbku dla przepisów wspomnianej dyrektywy.
- (20) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

⁽¹⁾ Dziennik EFSA 2017; 15(10):5001.

⁽²⁾ Nieopublikowane sprawozdanie wewnętrzne przedsiębiorstwa.

⁽³⁾ Przybyła M., 2013, nieopublikowane sprawozdanie.

⁽⁴⁾ Proskin, H.M., 2008, nieopublikowane sprawozdanie.

⁽⁵⁾ Stepnik M., 2012, nieopublikowane sprawozdanie.

⁽⁶⁾ Cossette M., 2009, nieopublikowane sprawozdanie.

⁽⁷⁾ Ford J.A., 2014, nieopublikowane badanie.

⁽⁸⁾ Dessouki E., 2013, nieopublikowane badanie.

⁽⁹⁾ Dyrektywa 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych (Dz.U. L 183 z 12.7.2002, s. 51).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Chlorek 1-metylonikotynamidu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia, włącza się do unijnego wykazu nowej żywności, która uzyskała zezwolenie, ustanowione rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2017/2470.
2. Przez okres pięciu lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wyłącznie pierwotny wnioskodawca:
przedsiębiorstwo: Pharmena S.A.,
adres: ul. Wólczańska 178, 90-530 Łódź, Polska,
otrzymuje zezwolenie na wprowadzanie na rynek w Unii nowej żywności, o której mowa w ust. 1, chyba że kolejny wnioskodawca otrzyma zezwolenie na przedmiotową nową żywność bez odwoływania się do danych chronionych na podstawie art. 2 niniejszego rozporządzenia lub za zgodą przedsiębiorstwa Pharmena S.A.
3. Wpis w unijnym wykazie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje warunki stosowania i wymogi dotyczące etykietowania określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
4. Zezwolenie przewidziane w niniejszym artykule pozostaje bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 2002/46/WE.

Artykuł 2

Badania załączone do wniosku, na podstawie którego Urząd sporządził ocenę nowej żywności określonej w art. 1, które wnioskodawca określił jako zastrzeżone i bez których nie można byłoby udzielić zezwolenia na ochronę danych, nie mogą być wykorzystywane na rzecz kolejnego wnioskodawcy w okresie pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia bez zgody przedsiębiorstwa Pharmena S.A.

Artykuł 3

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/2470 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 sierpnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/2470 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tabeli 1 (Nowa żywność, na którą wydano zezwolenie) dodaje się następującą ostatnią kolumnę:

„Ochrona danych”

- 2) w tabeli 1 (Nowa żywność, na którą wydano zezwolenie) dodaje się następujący wpis w porządku alfabetycznym:

Nowa żywność, na którą wydano zezwolenie	Warunki stosowania nowej żywności		Dodatkowe szczególne wymagania dotyczące etykietowania	Inne wymagania	Ochrona danych
„Chlorek 1-metylonikotynamidu”	Określona kategoria żywności	Maksymalne poziomy	Nowa żywność jest oznaczana na etykiecie zawierających ją środków spożywczych jako „chlorek 1-metylonikotynamidu”.		Zezwolenie wydane w dniu 2 września 2018 r. Niniejszy wpis opiera się na zastrzeżonych dowodach naukowych i danych naukowych objętych ochroną zgodnie z art. 26 rozporządzenia (UE) 2015/2283. Wnioskodawca: Pharmena S.A., ul. Wólczańska 178, 90-530 Łódź, Polska. W okresie ochrony danych nowa żywność „chlorek 1-metylonikotynamidu” może być wprowadzana na rynek w Unii wyłącznie przez przedsiębiorstwo Pharmena S.A., chyba że kolejny wnioskodawca uzyska zezwolenie dotyczące przedmiotowej nowej żywności bez powoływania się na zastrzeżone dowody naukowe lub dane naukowe objęte ochroną zgodnie z art. 26 rozporządzenia (UE) 2015/2283 lub za zgodą Pharmena S.A. Data zakończenia ochrony danych: 2 września 2023 r.”
	Suplementy żywnościowe w rozumieniu dyrektywy 2002/46/WE przeznaczone dla osób dorosłych, z wyjątkiem kobiet w ciąży i karmiących piersią	58 mg/dzień	Suplementy żywnościowe zawierające chlorek 1-metylonikotynamidu opatrywane są następującym oświadczeniem: Niniejszy suplement żywnościowy może być spożywany wyłącznie przez osoby dorosłe, z wyjątkiem kobiet w ciąży i karmiących piersią		

- 3) w tabeli 2 (Specyfikacje) dodaje się następujący wpis w porządku alfabetycznym:

Nowa żywność, na którą wydano zezwolenie	Specyfikacja
„Chlorek 1-metylonikotynamidu”	Definicja: Nazwa chemiczna: Chlorek 3-karbamoilo-1-metylopirydyniowy Wzór chemiczny: $C_7H_9N_2OCl$ Nr CAS: 1005-24-9 Masa cząsteczkowa: 172,61 Da

Nowa żywność, na którą wydano zezwolenie	Specyfikacja
	Opis: Chlorek 1-metylonikotynamidu jest krystaliczną substancją stałą wytwarzaną w procesie syntezy chemicznej w kolorze białym lub białawym. Charakterystyka/skład: Wygląd: Krystaliczna substancja stała w kolorze białym lub białawym Czystość: $\geq 98,5 \%$ Trygonelina: $\leq 0,05 \%$ Kwas nikotynowy: $\leq 0,10 \%$ Nikotynamid: $\leq 0,10 \%$ Największe nieznanne zanieczyszczenie: $\leq 0,05 \%$ Suma nieznananych zanieczyszczeń: $\leq 0,20 \%$ Suma wszystkich zanieczyszczeń: $\leq 0,50 \%$ Rozpuszczalność: rozpuszczalny w wodzie i metanolu. Praktycznie nierozpuszczalny w 2-propanolu i dichlorometanie Wilgotność: $\leq 0,3 \%$ Strata przy suszeniu: $\leq 1,0 \%$ Pozostałości po prażeniu: $\leq 0,1 \%$ Pozostałości rozpuszczalników i metale ciężkie: Metanol: $\leq 0,3 \%$ Metale ciężkie: $\leq 0,002 \%$ Kryteria mikrobiologiczne: Ogólna liczba drobnoustrojów tlenowych: ≤ 100 jtk/g Drożdże/pleśń: ≤ 10 jtk/g Enterobakterie: nieobecne w 1 g <i>Pseudomonas aeruginosa</i>: nieobecne w 1 g <i>Staphylococcus aureus</i>: nieobecne w 1 g jtk: jednostki tworzące kolonię”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/1124**z dnia 10 sierpnia 2018 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1210/2003 dotyczące niektórych szczególnych ograniczeń w stosunkach gospodarczych i finansowych z Irakiem**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1210/2003 z dnia 7 lipca 2003 r. dotyczące niektórych szczególnych ograniczeń w stosunkach gospodarczych i finansowych z Irakiem oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 2465/96 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 1210/2003 zawiera wykaz instytucji publicznych, korporacji i agend oraz osób fizycznych i prawnych, podmiotów byłego rządu Iraku objętych zamrożeniem funduszy i zasobów gospodarczych znajdujących się poza Irakiem w dniu 22 maja 2003 r. zgodnie z tym rozporządzeniem.
- (2) Dnia 7 sierpnia 2018 r. Komitet ds. Sankcji Rady Bezpieczeństwa ONZ podjął decyzję o wykreśleniu jednej pozycji z wykazu osób lub podmiotów, względem których należy stosować zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 1210/2003,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1210/2003 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 sierpnia 2018 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Szef Służby ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 8.7.2003, s. 6.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1210/2003 określa się pozycję w brzmieniu:

- „28. DIRECTORATE GENERAL OF GEOLOGICAL SURVEY AND MINERAL INVESTIGATION. Adres: P.O. Box 986, Alwiya, Al Sadoon Park Area, Baghdad, Iraq.”.
-

DECYZJE

DECYZJA RADY (WPZiB) 2018/1125

z dnia 10 sierpnia 2018 r.

zmieniająca decyzję (WPZiB) 2015/740 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 7 maja 2015 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2015/740 ⁽¹⁾ w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym.
- (2) W dniu 13 lipca 2018 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję nr 2428/(2018), która w szczególności nakłada embargo na broń oraz dodaje dwie osoby do wykazu osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję (WPZiB) 2015/740,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji (WPZiB) 2015/740 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zakazuje się również:

- a) udzielania, bezpośrednio lub pośrednio, pomocy technicznej, świadczenia usług pośrednictwa lub innych usług – w tym zapewniania uzbrojonego najemnego personelu wojskowego – w związku z działaniami wojskowymi lub w związku z przedmiotami, o których mowa w ust. 1, lub w związku z dostarczaniem, wytwarzaniem, konserwacją i używaniem takich przedmiotów, bezpośrednio lub pośrednio, jakiegokolwiek osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi w Sudanie Południowym lub do wykorzystania w Sudanie Południowym;
- b) zapewniania finansowania lub świadczenia pomocy finansowej, bezpośrednio lub pośrednio, w związku z działaniami wojskowymi lub w związku z przedmiotami, o których mowa w ust. 1, w tym w szczególności udzielania dotacji, pożyczek i ubezpieczeń kredytów eksportowych, a także zapewniania ubezpieczenia i reasekuracji, na potrzeby wszelkiej sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu takich przedmiotów, lub w odniesieniu do świadczenia związanej z tym pomocy technicznej, usług pośrednictwa lub innych usług, jakiegokolwiek osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi w Sudanie Południowym lub do wykorzystania w Sudanie Południowym;
- c) świadomego i umyślnego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest obejście środków, o których mowa w lit. a) lub b).”;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Art. 1 nie ma zastosowania do sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu:

- a) broni i materiału pokrewnego, a także szkolenia i pomocy, przeznaczonych wyłącznie do celów wsparcia personelu ONZ, w tym misji ONZ w Sudanie Południowym (UNMISS) i tymczasowych sił bezpieczeństwa ONZ w Abyei (UNISFA), lub do celów wykorzystania przez ten personel;
- b) nieśmiercionośnego sprzętu wojskowego przeznaczonego wyłącznie do celów humanitarnych lub do celów ochrony, oraz powiązanej pomocy technicznej lub szkolenia technicznego, po wcześniejszym powiadomieniu Komitetu Rady Bezpieczeństwa ustanowionego na mocy rezolucji nr 2206 (2015) (zwanego dalej „Komitetem”);
- c) odzieży ochronnej, w tym kamizelek kuloodpornych i hełmów wojskowych, czasowo wywożonych do Sudanu Południowego – wyłącznie do osobistego użytku – przez personel ONZ, przedstawicieli środków masowego przekazu, pracowników organizacji humanitarnych i rozwojowych oraz personel pomocniczy;

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/740 z dnia 7 maja 2015 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym, uchylająca decyzję 2014/449/WPZiB (Dz.U. L 117 z 8.5.2015, s. 52).

- d) broni i materiału pokrewnego czasowo wywożonych do Sudanu Południowego przez siły państwa podejmującego działania, zgodnie z prawem międzynarodowym, wyłącznie i bezpośrednio w celu ułatwienia ochrony lub ewakuacji obywateli tego państwa i osób, za które państwo to ponosi odpowiedzialność konsularną w Sudanie Południowym, po powiadomieniu Komitetu;
- e) broni i materiału pokrewnego, a także szkolenia technicznego i pomocy technicznej, przeznaczonych dla regionalnej grupy zadaniowej Unii Afrykańskiej lub w celu jej wsparcia, wyłącznie na potrzeby regionalnych operacji zwalczających Bożą Armię Oporu, po wcześniejszym powiadomieniu Komitetu;
- f) broni i materiału pokrewnego, a także szkolenia technicznego i pomocy technicznej, przeznaczonych wyłącznie do celów wsparcia wdrożenia warunków porozumienia pokojowego, po wcześniejszym zatwierdzeniu przez Komitet;
- g) innego rodzaju sprzedaży lub dostawy broni lub materiału pokrewnego, lub udzielania pomocy lub zapewniania personelu, po wcześniejszym zatwierdzeniu przez Komitet.”;

3) dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Artykuł 2a

1. Państwa członkowskie – w porozumieniu ze swoimi organami krajowymi i zgodnie ze swoimi przepisami krajowym oraz prawem międzynarodowym, dokonują kontroli wszelkich ładunków przeznaczonych dla Sudanu Południowego na swoim terytorium, w tym w portach morskich i lotniczych, jeżeli dysponują informacjami dającymi uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że ładunek zawiera przedmioty, których dostawa, sprzedaż, przekazywanie lub wywóz są zakazane na mocy art. 1.

2. Stwierdziwszy obecność przedmiotów, których dostawa, sprzedaż, przekazywanie lub wywóz są zakazane na mocy art. 1, państwa członkowskie zajmują i usuwają te przedmioty (na przykład przez zniszczenie, pozbawienie cech użytkowych, składowanie lub przekazanie do państwa innego niż państwo pochodzenia lub przeznaczenia w celu usunięcia tych przedmiotów).”;

4) art. 3 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) wyznaczonych przez Radę Bezpieczeństwa lub Komitet zgodnie z pkt 6, 7, 8 i 9 rezolucji RB ONZ nr 2206 (2015) i pkt 14 rezolucji RB ONZ nr 2428 (2018), wymienionych w wykazie zawartym w załączniku I do niniejszej decyzji;”;

5) art. 6 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) osób i podmiotów wyznaczonych przez Radę Bezpieczeństwa lub Komitet zgodnie z pkt 6, 7, 8 i 12 rezolucji RB ONZ nr 2206 (2015) i pkt 14 rezolucji RB ONZ nr 2428 (2018), wymienionych w wykazie zawartym w załączniku I do niniejszej decyzji;”.

Artykuł 2

W załączniku I do decyzji (WPZiB) 2015/740 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

W załączniku II do decyzji (WPZiB) 2015/740 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 sierpnia 2018 r.

W imieniu Rady
G. BLÜMEL
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Do wykazu zamieszczonego w załączniku I do decyzji (WPZiB) 2015/740 dodaje się następujące osoby:

„7. Malek REUBEN RIAK RENGU (alias: a) Malek Ruben)

Stopień: generał broni.

Rola: a) zastępca szefa sztabu generalnego ds. logistyki, b) zastępca szefa sztabu obrony i inspektor generalny wojsk.

Data urodzenia: 1 stycznia 1960 r.

Miejsce urodzenia: Yei, Sudan Południowy.

Obywatelstwo: Sudan Południowy.

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 13 lipca 2018 r.

Inne informacje: Jako zastępca szefa sztabu generalnego ds. logistyki Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLA) Riak był jednym z wysokich rangą urzędników rządu Sudanu Południowego, którzy zaplanowali i nadzorowali ofensywę w stanie Unity w 2015 r. skutkującą ogromnymi zniszczeniami i wysiedleniem znacznej liczby ludności.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Malek Ruben Riak został umieszczony w wykazie w dniu 13 lipca 2018 r. na podstawie pkt 6, pkt 7 lit. a) oraz pkt 8 rezolucji nr 2206 (2015), co potwierdzono w rezolucji nr 2418 (2018), za »działania lub strategie, które zagrażają pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności w Sudanie Południowym«, »działania lub strategie, których celem lub skutkiem jest eskalacja lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym« oraz jako przywódca »jednostki, w tym dowolnego ugrupowania rządu Sudanu Południowego lub opozycji, grupy partyzanckiej lub innej, które uczestniczyły lub których członkowie uczestniczyli w jakichkolwiek działaniach opisanych w pkt 6 i 7«, a także na podstawie pkt 14 lit. e) tej rezolucji – za »planowanie lub dokonywanie aktów obejmujących przemoc seksualną i uwarunkowaną płcią w Sudanie Południowym bądź kierowanie takimi działaniami«.

Zgodnie ze sprawozdaniem panelu ekspertów ds. Sudanu Południowego ze stycznia 2016 r. (pismo S/2016/70) Riak był jednym z wysokich rangą funkcjonariuszy służb bezpieczeństwa, którzy zaplanowali ofensywę w stanie Unity przeciwko Opozycyjnemu Ludowemu Ruchowi Wyzwolenia Sudanu (SPLM-IO), rozpoczętą w styczniu 2015 r., a następnie nadzorowali jej prowadzenie w okresie od końca kwietnia 2015 r. Na początku 2015 r. rząd Sudanu Południowego rozpoczął uzbrajanie młodzieżówki Bul Nuer, aby ułatwić jej udział w tej ofensywie. Większość członków tej młodzieżówki miała już dostęp do karabinów automatycznych typu AK, lecz amunicja miała kluczowe znaczenie dla utrzymania jej działalności. Panel ekspertów ds. Sudanu Południowego przedstawił dowody – w tym zeznania ze źródeł wojskowych – na to, że amunicja była dostarczana młodzieżówkom przez sztab SPLA specjalnie do celów ofensywy. Riak był w tym czasie zastępcą szefa sztabu SPLA ds. logistyki. Skutkiem ofensywy były: systematyczne niszczenie wiosek i infrastruktury, przymusowe wysiedlenia lokalnej ludności, masowe zabójstwa i tortury ludności cywilnej, powszechne stosowanie przemocy seksualnej, w tym wobec osób starszych i dzieci, porywanie i werbowanie dzieci jako żołnierzy, a także przesiedlenie znacznej liczby ludności. W następstwie zniszczenia w dużej mierze południowej i środkowej części stanu, opublikowane zostały liczne sprawozdania mediów i organizacji humanitarnych, a także misji ONZ w Sudanie Południowym (UNMISS) ukazujące skalę naruszeń.

8. Paul MALONG AWAN (alias: a) Paul Malong Awan Anei, b) Paul Malong, c) Bol Malong)

Stopień: generał.

Rola: a) były szef sztabu Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLA), b) były gubernator stanu Północny Bahr al-Ghazal.

Data urodzenia: a) 1962 r., b) 4 grudnia 1960 r., c) 12 kwietnia 1960 r.

Miejsce urodzenia: Malualkon, Sudan Południowy.

Obywatelstwo: a) Sudan Południowy, b) Uganda.

Nr paszportu: a) nr S00004370, Sudan Południowy, b) nr D00001369, Sudan Południowy, c) nr 003606, Sudan, d) nr 00606, Sudan, e) nr B002606, Sudan.

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 13 lipca 2018 r.

Inne informacje: Jako szef sztabu generalnego Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLA), Malong spowodował eskalację lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym poprzez naruszanie postanowień porozumienia o zaprzestaniu działań wojennych oraz porozumienia w sprawie rozwiązania konfliktu w Sudanie Południowym (ARCSS) z 2015 r. Według doniesień kierował działaniami, które miały doprowadzić do zamordowania przywódcy opozycji Rieka Machara. Rozkazał, aby oddziały SPLA nie dopuszczały do transportu pomocy humanitarnej. Pod

dowództwem Malonga siły SPLA dopuszczały się ataków na cywili, szkoły i szpitale; zmuszały cywili do opuszczenia miejsca zamieszkania; organizowały wymuszone zaginięcia; arbitralnie zatrzymywały cywili, a także dopuszczały się tortur i gwałtów. Malong zmobilizował bojówki plemienne Mathiang Anyoor Dinka wykorzystujące dzieci-żołnierzy. Pod jego dowództwem SPLA ograniczała dostęp UNMISS, wspólnej komisji monitorującej i oceniającej (JMEC) oraz mechanizmu monitorowania zawieszenia broni i ustaleń przejściowych dotyczących bezpieczeństwa (CTSAMM) do miejsc naruszeń na potrzeby prowadzenia dochodzeń w ich sprawie i ich dokumentowania.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Paul Malong Awan został umieszczony w wykazie w dniu 13 lipca 2018 r. na podstawie pkt 6, pkt 7 lit. a), b), c), d) i f) oraz pkt 8 rezolucji nr 2206 (2015), co potwierdzono w rezolucji 2418 (2018), za: »działania lub strategie, których celem lub skutkiem jest eskalacja lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym, lub utrudnianie pojednania, rozmów pokojowych lub procesu pokojowego, w tym naruszenia porozumienia o zaprzestaniu działań wojennych»; »działania lub strategie zagrażające porozumieniom tymczasowym lub zakłócające proces przemian politycznych w Sudanie Południowym»; »rozmyślne ataki na ludność cywilną, w tym kobiety i dzieci, poprzez dokonywanie aktów przemocy (w tym zabójstw, okaleczeń, tortur, gwałtów lub innych form przemocy seksualnej), uprowadzenia, wymuszone zaginięcia, przymusowe wysiedlenia lub ataki na szkoły, szpitale, miejsca kultu religijnego lub miejsca, w których ludność cywilna szuka schronienia, lub poprzez czyny, które stanowiłyby poważne naruszenie lub pogwałcenie praw człowieka albo pogwałcenie międzynarodowego prawa humanitarnego»; »planowanie lub popełnianie w Sudanie Południowym czynów łamiących mającego zastosowanie międzynarodowego prawa praw człowieka lub międzynarodowego prawa humanitarnego, lub czynów, które stanowią naruszenie praw człowieka, bądź kierowanie tymi czynami»; »wykorzystywanie lub werbowanie dzieci przez ugrupowania zbrojne lub siły zbrojne w kontekście konfliktu zbrojnego w Sudanie Południowym»; »utrudnianie działań międzynarodowym misjom pokojowym, dyplomatycznym lub humanitarnym w Sudanie Południowym, w tym mechanizmowi monitorowania i weryfikacji pod auspicjami IGAD, lub utrudnianie świadczenia i dystrybucji pomocy humanitarnej lub dostępu do niej»; oraz jako przywódca »jednostki, w tym dowolnego ugrupowania rządu Sudanu Południowego lub opozycji, grupy partyzanckiej lub innej, które uczestniczyły lub których członkowie uczestniczyli w jakichkolwiek działaniach opisanych w pkt 6 i 7«.

Od dnia 23 kwietnia 2014 r. do maja 2017 r. Malong był szefem sztabu generalnego SPLA. W swej poprzedniej roli, jako szef sztabu generalnego, spowodował eskalację lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym poprzez naruszanie postanowień porozumienia o zaprzestaniu działań wojennych oraz porozumienia w sprawie rozwiązania konfliktu w Sudanie Południowym (ARCSS) z 2015 r. Według doniesień od początku sierpnia 2016 r. Malong kierował działaniami, które miały doprowadzić do zamordowania przywódcy opozycji Rieka Machara. Malong, działając świadomie wbrew zaleceniom prezydenta Salva Kiira, rozkazał w dniu 10 lipca 2016 r. atak z użyciem czołgu, śmigłowca bojowego i piechoty na posiadłość Machara i bazę Opozycyjnej Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLM-IO) »Jebel«. Malong osobiście nadzorował z kwatery głównej SPLA działania służące ujęciu Machara. Od początku sierpnia 2016 r. Malong dążył do natychmiastowego przeprowadzenia przez SPLA ataku na domniemane miejsce pobytu Machara i poinformował dowódców SPLA, że Machar nie może przeżyć ataku. Ponadto według informacji z początku 2016 r. Malong rozkazał oddziałom SPLA nie dopuszczać do transportu pomocy humanitarnej przez rzekę Nil, gdzie dziesiątki tysięcy cywili cierpiało z głodu, twierdząc, że pomoc żywnościowa zamiast do cywili trafi do grup partyzanckich. Na skutek rozkazów Malonga dostawy żywności przez rzekę Nil były zablokowane przez co najmniej dwa tygodnie.

W trakcie swojej kadencji szefa sztabu generalnego SPLA Malong był odpowiedzialny za poważne naruszenia, w tym ataki na ludność cywilną, przymusowe wysiedlenia, wymuszone zaginięcia, arbitralne zatrzymywania, tortury i gwałty, których to czynów dopuszczały się siły SPLA i siły z nią sprzymierzone. Pod dowództwem Malonga SPLA prowadziła ataki na ludność cywilną i celowo mordowała nieuzbrojonych i uciekających cywili. Tylko w okolicach Yei ONZ udokumentowała 114 przypadków mordów dokonanych przez SPLA i siły sprzymierzone na cywilach między lipcem 2016 r. a styczniem 2017 r. SPLA celowo dopuszczała się ataków na szkoły i szpitale. Według doniesień w kwietniu 2017 r. Malong rozkazał SPLA usunąć całą ludność, w tymi cywili, z obszaru wokół Wau. Twierdzi się, że Malong nie zniechęcał SPLA do mordowania cywili, a osoby podejrzewane o ukrywanie rebeliantów były uważane za uprawniony cel ataków.

Jak wynika ze sprawozdania z dnia 15 października 2014 r. sporządzonego przez powołaną przez Unię Afrykańską komisję śledczą ds. Sudanu Południowego Malong był odpowiedzialny za masową mobilizację bojówek plemiennych Mathiang Anyoor Dinka, a bojówki te, jak wynika z dowodów zgromadzonych przez mechanizm monitorowania zawieszenia broni i ustaleń przejściowych dotyczących bezpieczeństwa (CTSAMM), wykorzystywały dzieci-żołnierzy.

W czasie gdy Malong dowodził SPLA, siły rządowe systematycznie ograniczały dostęp misji ONZ w Sudanie Południowym (UNMISS), wspólnej komisji monitorującej i oceniającej (JMEC) i CTSAMM, gdy te próbowały prowadzić dochodzenia i dokumentować naruszenia. Na przykład w dniu 5 kwietnia 2017 r. wspólny patrol ONZ i CTSAMM próbował dotrzeć do Pajok, lecz został zawrócony przez żołnierzy SPLA.”.

ZAŁĄCZNIK II

Wpisy dotyczące wymienionych poniżej osób usuwa się z załącznika II do decyzji (WPZiB) 2015/740:

- 1. Paul Malong,
- 3. Malek Reuben Riak.

DECYZJA RADY (WPZiB) 2018/1126**z dnia 10 sierpnia 2018 r.****zmieniająca decyzję 2013/184/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Mjanmie/Birmie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 22 kwietnia 2013 r. Rada przyjęła decyzję 2013/184/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Mjanmie/Birmie.
- (2) W dniu 25 czerwca 2018 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2018/900 ⁽²⁾, którą dodano siedem osób do wykazu osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów objętych środkami ograniczającymi zamieszczonego w załączniku do decyzji 2013/184/WPZiB.
- (3) W odniesieniu do kilku wpisów uzyskano zaktualizowane informacje.
- (4) Należy odpowiednio zmienić załącznik do decyzji 2013/184/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku do decyzji 2013/184/WPZiB wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 sierpnia 2018 r.

W imieniu Rady

G. BLÜMEL

Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/184/WPZiB z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Mjanmie/Birmie oraz uchylająca decyzję 2010/232/WPZiB (Dz.U. L 111 z 23.4.2013, s. 75).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/900 z dnia 25 czerwca 2018 r. zmieniająca decyzję 2013/184/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Mjanmie/Birmie (Dz.U. L 160 I z 25.6.2018, s. 9.).

ZAŁĄCZNIK

Wpisy nr 1, 3, 4 i 5 w wykazie osób i podmiotów zamieszczonym w załączniku do decyzji 2013/184/WPZiB otrzymują następujące brzmienie:

	Nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia
„1.	Aung Kyaw Zaw	Data urodzenia: 20 sierpnia 1961 r. Nr paszportu: DM000826 Data wydania: 22 listopada 2011 r. Termin ważności: 21 listopada 2021 r. Wojskowy numer identyfikacyjny: BC 17444	Generał broni Aung Kyaw Zaw był dowódcą biura operacji specjalnych nr 3 sił zbrojnych Mjanmy (Tatmadaw) od sierpnia 2015 r. do końca 2017 r. Biuro operacji specjalnych nr 3 nadzorowało dowództwo zachodnie, zatem generał broni Aung Kyaw Zaw ponosi odpowiedzialność za akty okrucieństwa i poważne pogwałcenia praw człowieka popełnione w tym okresie przez dowództwo zachodnie wobec ludności Rohingja w stanie Arakan. Czyny te obejmują bezprawne zabójstwa, przemoc seksualną i systematyczne palenie domów i budynków należących do ludu Rohingja.	25.6.2018
3.	Than Oo	Data urodzenia: 12 października 1973 r. Wojskowy numer identyfikacyjny: BC 25723	Generał brygady Than Oo jest dowódcą 99. dywizji piechoty lekkiej sił zbrojnych Mjanmy (Tatmadaw). Jest on zatem odpowiedzialny za akty okrucieństwa i poważne pogwałcenia praw człowieka popełnione w drugiej połowie 2017 r. przez 99. dywizję piechoty lekkiej wobec ludności Rohingja w stanie Arakan. Czyny te obejmują bezprawne zabójstwa, przemoc seksualną i systematyczne palenie domów i budynków należących do ludu Rohingja.	25.6.2018
4.	Aung Aung	Wojskowy numer identyfikacyjny: BC 23750	Generał brygady Aung Aung jest dowódcą 33. dywizji piechoty lekkiej sił zbrojnych Mjanmy (Tatmadaw). Jest on zatem odpowiedzialny za akty okrucieństwa i poważne pogwałcenia praw człowieka popełnione w drugiej połowie 2017 r. przez 33. dywizję piechoty lekkiej wobec ludności Rohingja w stanie Arakan. Czyny te obejmują bezprawne zabójstwa, przemoc seksualną i systematyczne palenie domów i budynków należących do ludu Rohingja.	25.6.2018
5.	Khin Maung Soe		Generał brygady Khin Maung Soe jest dowódcą 15. dowództwa operacji wojskowych (czasami nazywanego również 15. dywizją piechoty lekkiej sił zbrojnych Mjanmy (Tatmadaw)), którego część stanowi batalion piechoty nr 564. Jest on zatem odpowiedzialny za akty okrucieństwa i poważne pogwałcenia praw człowieka popełnione w drugiej połowie 2017 r. przez 15. dowództwo operacji wojskowych, w szczególności przez batalion piechoty nr 564, wobec ludności Rohingja w stanie Arakan. Czyny te obejmują bezprawne zabójstwa, przemoc seksualną i systematyczne palenie domów i budynków należących do ludu Rohingja.	25.6.2018”

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL